

DISTRICT JUDICIARY, SIVASAGAR

জিলা ন্যায়পালিকা, শিৱসাগৰ

Established: 1985

নতুন ভৱন উদ্বোধনী অনুষ্ঠান উপলক্ষ্যে প্ৰকাশিত ই-আলোচনী

যাত্ৰা...

ন্যায়ৰ সোণোৱালী বাটেৰে

(A Bi-lingual Magazine)



প্ৰকাশৰ তাৰিখঃ ১৫ জুন, ২০২৪



আলোচনী সমিতি

- ১) শ্ৰীযুত আব্দুচ ছাত্তাৰ,
সহকাৰী সত্ৰ আৰু দেৱানী ন্যায়াধীশ (জ্যেষ্ঠ)
- ২) শ্ৰীযুতা সাগৰিকা বৰপূজাৰী,
সচিব, জিলা আইন সেৱা প্ৰাধিকাৰী,
শিৱসাগৰ
- ৩) শ্ৰীযুতা মৃদুস্মিতা চৰকাৰ,
দেৱানী ন্যায়াধীশ (কণিষ্ঠ) ও ন্যায়িক দণ্ডাধীশ (প্ৰথম শ্ৰেণী),
শিৱসাগৰ

সহযোগীঃ শ্ৰী প্ৰশান্ত বৰঠাকুৰ

অলংকৰণঃ শ্ৰী বিকাশ চেতিয়া

আলোকচিত্ৰঃ শ্ৰী যুগল কিশোৰ বড়া

শ্ৰী বনী বাইলুং

আগকথা

FOREWORD



শ্ৰীমতী মৃদুচন্দা বৰদলৈ
জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়াধীশ, শিৱসাগৰ

১৯৮৫ চনত স্থাপন হোৱা শিৱসাগৰ জিলা ন্যায়পালিকাই সাংবিধানিক লক্ষ্য সাৰোগত কৰি ন্যায় প্ৰদানৰ যাত্ৰাত কিঞ্চিত হলেও নিজৰ পদচিহ্ন ৰাখি থৈ যাবলৈ সক্ষম হৈছে। গৌৰৱৰ কথা যে আজি ২০২৪ বৰ্ষৰ ১৫ জুন তাৰিখে শিৱসাগৰ জিলা ন্যায়পালিকাৰ বাবে এটা আটকধুনীয়া ভৱনৰ শুভ উদ্বোধনী সমাপন হৈ যায়। তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত অনুষ্ঠানৰ লগত সংগতি ৰাখি সমূহ বিষয়া কৰ্মচাৰীৰ উদ্যোগত আৰু প্ৰচেষ্টাত “যাত্ৰা... ন্যায়ৰ সোণোৱালী বাটেৰে” নামৰ এখনি ই-আলোচনী প্ৰস্তুত কৰি তোলা হৈছে। এই শুভ ক্ষণত এই শুভ কাৰ্যভাগি সম্পন্ন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সমূহ বিষয়া-কৰ্মচাৰীয়ে অফুৰন্ত আগ্ৰহ ও কৰ্মস্পৃহাৰে কামভাগি সম্পূৰ্ণ কৰাত সহযোগিতা আগবঢ়ালে, তেওঁলোকক আমি কৃতজ্ঞতা ও শলাগ জনাইছো।

সূচীপত্ৰ

	Page No.
১) Borpukhuri	5
২) Verisimilitude	6
৩) AI: Creating a New Dawn in the Justice System	7-11
৪) জীৱন এষণা	12-16
৫) শূণ্যতা	17
৬) আশাশুধীয়া সুবাস	17
৭) A Personal Perspective on How and What to Translate	18-23
৮) যাত্ৰী	24
৯) ৰিয়েল ইন্ডেষ্ট্ৰিয়েন্ট	25-27
১০) শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ, সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাঃ এক উপলব্ধি	28-29
১১) Persons with Disabilities: Laws, Rights and Entitlements	30-36
১২) মোৰ এক সুকীয়া অনুভৱ	37-38
১৩) In the House of Justice: Exploring the inner sanctum of Judiciary and Debunking myths.	39-41
১৪) ইতিহাসৰ সোণালী বাটেৰে বৰ্তমানৰ শিৱসাগৰ	42-44

BORPUKHURI

- Sri Rajesh Bodo(A.J.S.)
Chief Judicial Magistrate,
Sivasagar

Excavated in the 18th century beside one of the tallest Shiva Temples of the country, the Shiva Dol, you are the heart and soul of many since the Ahom era. You are the outcome of deep thinking and hard work of Queen Ambika alias Modambika, the consort of Swargadeo Siva Singha.

Believed to be excavated in one night, extending in more than one hundred acres of land with unfathomable bottom depth, you are the shelter home for many species of fishes, reptiles and amphibians. You give shelter and food in abundance every year to the migratory guest birds during winter season, who are compelled to leave their homes due to bone chilling cold in the far North.

The beautiful lotus bloom and smiles and thus you become unmatched beauty of the nature. Thy sun kissed water is the source of imagination for all. Chanting the name of Lord Buddha followed by drumming and beating the standing bell in the Buddhist Temple, prayers in unison in the Central Baptist Church and the Sadar Masjid at a little distance away and the prayers and ringing bells in the Shiva Dol, Bishnu Dol and Devi Dol makes thousands of ripples in thy heart thereby making you more beautiful and gives joy to all. At other times you look absolute serene and elegant. Hope, you will stay as you are till the end of the universe and keep sharing with us everything you have.

VERISIMILITUDE

- *Jahnobi Hazarika(A.J.S.)*
Sub-Divisional Judicial Magistrate(S),
Sivasagar

Stress, anxiety, anger and love serendipity.
All ends and submerged into infinity
So lost, we are with the glimmer of the society
Engulfed we are in the temporary casket of beauty.
Fancy of how small a being we are; hardly hit the
deep storage above the shoulder.
King, we fell, when praised by people.
So little, we are aware, of inevitable known secrecy.
We are no power to change the mighty change.
We are tiny who cannot even stop the lethal
conspiracy.
Powerless, fragile, a being so small is human society.
Still puffed we are from praises of tiny.
The smile on the face of body which is icy
Is a sarcasm to the society.
Yet unaware, we pace in the big yet so small a circle.
Lost in the self, only to repose, at the end, in the
casket of reality.

AI : Creating a New Dawn in the Justice System

- Sri Deepankar Paul (MBA, LLB)
Court Manager, Sivasagar District Judiciary,
Sivasagar

Artificial intelligence (AI) is the emulation of human intellect in devices that has been designed to behave and think like humans. It is composed of two words “Artificial” and “intelligence”, which means “a human-made thinking power”. The phrase may also be used to refer to any computer that demonstrates characteristics of the human intellect, such as learning and problem-solving.

On the other hand, *Machine learning (ML)*, a subtype of artificial intelligence, is the idea that computer systems can automatically learn from and adapt to new data without human assistance. Deep learning algorithms allow for this autonomous learning by ingesting vast quantities of unstructured data, including text, photos, and video.

HISTORICAL BACKGROUND OF AI

1956- John McCarthy who is also known as father of AI; had coined the term ‘artificial intelligence’ and had the first AI conference.

1969- ‘SHAKY’ was the first general-

purpose mobile robot built. It is now able to do things with a purpose vs. just a list of instructions.

1997- Supercomputer ‘DEEP BLUE’ was designed, and it defeated the world champion chess player in a match. It was a massive milestone by IBM to create this large computer.

2002- The first commercially successful robotic vacuum cleaner was created.

2005-2019- Today, we have speech recognition, robotic process automation (RPA), a dancing robot, smart homes, and other innovations make their debut.

2020- ‘Baidu’ releases the LinearFold AI algorithm to medical and scientific and medical teams developing a vaccine during the early stages of the SARS-CoV-2 (COVID-19) pandemic. The algorithm can predict the RNA sequence of the virus in only 27 seconds, which is 120 times faster than other methods.

ADVANTAGES OF AI

1. Reduction in Human Error: One of the most significant advantages of artificial

intelligence is its ability to significantly reduce errors while increasing accuracy and precision.

2. Zero Risks: Another significant advantage of AI is that humans can avoid many risks by delegating them to AI robots. Whether it's defusing a bomb, going to space, or exploring the deepest parts of the ocean, machines with metal bodies are naturally resistant and can survive hostile environments.

3. 24x7 Availability: Many studies show that humans are only productive for about 3 to 4 hours per day. Humans, too, require breaks and time off to balance their work and personal lives. However, AI can work indefinitely without rest. They think much faster than humans and can complete multiple tasks at once with high accuracy.

4. Digital Assistance: Some of the most technologically advanced businesses interact with customers via digital assistants, eliminating the need for human personnel. Many websites use digital assistants to deliver content requested by users. Some chat bots are designed in such a way that we can't tell whether we're speaking with a human or a Chabot.

5. New Inventions: In almost every field, AI is the driving force behind numerous innovations that will assist humans in resolving the majority of difficult

problems. Recent advances in AI-based technologies, for example, have enabled doctors to detect breast cancer in a woman at an earlier stage.

6. Unbiased Decisions: Human beings are driven by emotions, whether we like it or not. AI, on the other hand, is devoid of emotions and highly practical and rational in its approach. A huge advantage of Artificial Intelligence is that it doesn't have any biased views, which ensures more accurate decision-making.

7. Perform Repetitive Jobs: As part of our daily work, we will be doing a lot of repetitive tasks, such as checking documents for errors and mailing thank-you notes, among other things. We may be able to use artificial intelligence to efficiently automate these menial tasks and even eliminate "boring" tasks for people, freeing them up to be more creative.

8. Daily Applications: Our daily lives are now entirely dependent on mobile devices and the internet. We use apps such as Google Maps, Alexa, Siri, Cortana on Windows, OK Google, taking selfies, making calls, responding to emails, and so on. We can also predict today's weather and the days ahead using various AI-based techniques.

9. AI in Risky Situations: This is one of the primary advantages of artificial intelligence. We can overcome many of

the dangerous constraints that humans face by developing an AI robot that can perform dangerous tasks on our behalf. It can be used effectively in any natural or man-made disaster, such as going to Mars, defusing a bomb, exploring the deepest regions of the oceans, or mining for coal and oil.

AI in INTERNATIONAL CONTEXT

To predict the behavior of criminals, *England* has introduced the Harm Assessment Risk Tool (HART) and the *USA*, the Correctional Offender Management Profiling for Alternative Sanctions (COMPAS). Both these programmes profile the offender and help the Judge in assessing the likelihood of the offender repeating the crime. Such information is vital while dealing with the bail or parole of an offender. Both these programmes preclude the release of a potentially dangerous offender into the society.

Both in Europe and USA, AI is also used for predicting judicial opinion. *China* has developed robot lawyers who are fully capable of arguing cases before human judges. Thus, AI is improving *access to justice* in a number of countries.

AI POWERED INDIAN JUDICIARY

The Apex Court is the pioneer in using AI to support the Hon'ble Judges

in their legal decisions. The Supreme Court's first brush with AI was in the year 2021, when the Artificial Intelligence Committee in April 2021, launched a portal called the *Supreme Court Portal for Assistance in Courts Efficiency (SUPACE)*. Among other things, SUPACE was aimed at providing digital infrastructure to further the purpose of the digitization of the court process. Another AI programme called *Supreme Court Vidhik Anuvaad Software (SUVAS)* translates the judgments from English to the vernacular languages. Such translations would enable the litigants to clearly understand the scope and ambit, the reasons and logic of the judgments.

Former **CJI S. A. Bobde**, the then patron-in-chief of the AI Committee, highlighted the objections surrounding the use of AI vis-a-vis judicial decision making and underlined the importance of an independent judicial mind in the form a Judge. But he referred to SUPACE as a "unique" initiative which was nothing but collaboration between a human mind and machine intelligence aimed at giving "remarkable" results.

During a hearing in February 2023, related to the political power struggle in Maharashtra, the Hon'ble Supreme Court **used AI to transcribe its proceedings** that were aired live. A screen displaying the live transcription of

the proceedings was placed in the court of Hon'ble the Chief Justice of India **Justice DY Chandrachud**.

A Bengaluru-based company called Technology Enabled Resolutions (TERES), which had earlier provided AI-enabled transcription services to arbitration practitioners, helped the Apex court develop this facility.

In this context, it may perhaps also be opined that, the biggest beneficiary of the transcription tool could be the District Judiciaries, which see the highest volume of evidence recording in the country. **The District Judiciaries could easily achieve “four to five times” the efficiency** with which it is currently functioning, and, coupled with the accuracy factor; transcription can boost case disposals and bring down pendency across courts in India.

AI: Biases, Glitches and Other Red Flags

Many stakeholders have pointed out that information garnered by AI technology can expose judicial decisions to biases and glitches. Moreover, legal determinations by automated systems have led to the denial of rights in the recent past.

For instance, in Poland, the deployment of an algorithm by the Ministry of Justice for case allocation led to concerns among Judges

that some of them had been allocated disproportionately more cases than others. In July 2021, the Poland Supreme Court later **ruled that the details of the algorithm** had to be made publicly available.

Having said that, *biases and glitches will continue just like the case of any other software that we see now. That's where the role of the human lawyer comes in, to apply the objective test and ensure that the text produced is accurate. For example*, No AI can ever assist in the “best drafting” of pleas that differ from case-to-case. At the end of the day, *Judges will have to draft judgments on the basis of pleadings, evidence and submissions advanced by the lawyers or parties, which cannot be done by AI as facts and circumstances of each case differ.*

AI vs. Humans

A multidisciplinary research network lab based out of Goa called; **The Digital Futures Lab** report crucially delineates the assurances of senior court and government officials that “disruptive technologies” that replace human decision-making will not be used. It argues that even applications that support case summarization or information extraction can shift how judges make decisions, particularly if automation bias sets in.

Moreover, in the Indian context, where there is no dearth of work force unlike abroad, if most of the court staff's work or clerk's work is handled by AI, it will lead to a massive hue and cry. A possible increase in adoption of AI-powered transcription tools for dictation of Judicial orders or daily recording of evidence may also lead to the gradual decline of the shorthand method. Thus, a possible outcome of a future, driven by AI can be a dearth of employment opportunities in the Indian Judiciary. ***But, the use of AI in Alternate Dispute resolution can pay much-needed dividends.***

CONCLUSION

We may perhaps arrive at the conclusion that, although there is huge potential of

AI for the Indian Judicial system; but we should apply "extreme" caution when using it. In a recent remark, Hon'ble CJI Justice DY Chandrachud has called for a healthy balance between the use of technology and human intervention to enhance the experience of the justice delivery system. He said that, while technology is the facilitator of change, it is the human mind alone that will remain its driver.

In this context, it won't be also out of place to mention the recent remarks of Justice Hima Kohli of the Supreme Court, where although she flagged issues of "fairness, bias and protection of civil liberties" in the implementation of AI, she also underscored that it was "here to stay".

জীৱন এষণা

- শ্ৰী অনুপম দাস (UDA)
জিলা আইন সেৱা প্ৰাধিকাৰী,
শিৱসাগৰ

(১)

ৰাষ্ট্ৰাৰে গৈ থকা কুকুৰটোৰ গাত শিলগুটি এটা মৰা, গছৰ ডালত বহি থকা চৰাই জনীৰ গালৈ হাত পোনোৱা অভ্যাস আমাৰ বহুতৰে আছিলেই। সৰুতে মনত আছে বাৰীত ৰুই থৈ অহা বাঁহৰ গজালি বোৰ লেৰেলি শুকাই যায়। কোনোবাই গুৰিটো লৰাই থৈ আহে। এইবোৰ এবিধ আনন্দ। বয়সৰ লগে লগে কামৰ ধৰণ বোৰ সলনি হয় কিন্তু তেনে আনন্দ উপভোগ কৰি থাকিব পাৰি।

ইংৰাজী *sadistic pleasure* শব্দটোৰ এটা সুন্দৰ, খাপ খোৱা প্ৰতিশব্দ মই অসমীয়াত বিচাৰি পোৱা নাই।

সঠিক নহলেও আসুৰিক আনন্দ শব্দটোকে ব্যৱহাৰ কৰিব খুজিছোঁ। হয়তো আদিম মানৱৰ ভোক নিবাৰণৰ বাবে, জীৱন ধাৰণৰ বাবে কৰা চিকাৰৰ আনন্দই সু সংস্কৃত, সভ্য মানুহৰ মনত আসুৰিক আনন্দ ৰূপে স্থান লৈছে। মহাকাব্যৰ যুগৰ পৰাই এনে অমানৱীয় ঘটনাৰ দেখাৰ উদাহৰণ। ধৃতৰাষ্ট্ৰ জন্মান্ত বাবেই গান্ধাৰীৰ কৃত্ৰিম অন্ধত্ব মোৰ বাবে এই *sadistic pleasure* বা আসুৰিক আনন্দৰে প্ৰকাশ। তেহেলে তাত যিমনেই যুক্তিৰ, আবেগৰ ৰহণ সনা নহওক। মুক্ত ৰাজসভাত দ্ৰৌপদীৰ বস্ত্ৰ হৰণো এনে বিকৃত মানসিকতাৰে উদাহৰণ।

সাহিত্য, সংস্কৃতি, ৰাজনীতিৰ জগত খনকে ধৰি সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ মাজত এনে আসুৰিক

তৃপ্তি বিচৰা মানুহ দেখাৰ অভিজ্ঞতা নিশ্চয় আমাৰ সকলোৰে হৈছে।

ক্ষমকীয়া তৃপ্তিৰ বাবে আজীৱন লেই লেই ছেই ছেইৰ সম্মুখীন হোৱাও আমি দেখিছোঁ। জীৱনটোক সৰল আৰু সফলতাৰে উদ্‌যাপন কৰিব খুজিও বাৰে বাৰে মই থমকি ৰৈছো। কাৰণ মোৰ বিবেকক সদায় এনে ধৰণৰ তৃপ্তিয়ে পৰাজিত কৰি আহিছে। বিবেকক তৃপ্তিৰ তুলনাত অধিক শক্তিশালী কৰি তুলিবলৈ মানুহক ভাল পাবলৈ শিকাৰ বাহিৰে গতান্ত নাই বুলি ভাবিছোঁ।

এলিচ মিলাৰৰ এই কথা কেইম্বাৰে মোৰ দৰে আপোনাকো নিশ্চয় চিন্তাৰ খোৰাক যোগাব।

Sadism is not an infectious disease that strikes a person all of a sudden. It has a long prehistory in childhood and always originates in the desperate fantasies of a child who is searching for a way out of hopeless situation. (হঠাতে আক্ৰান্ত হব পৰাকৈ আসুৰিক প্ৰবৃত্তি (ধৰ্মকামী শব্দটো জোৰকৈ অনুবাদ কৰা যেন লাগে) সংক্ৰামক নহয়। ইয়াৰে জড়িত হৈ আছে শৈশৱৰ এক দীঘলীয়া ঘটনা পৰিক্ৰমা। তাৰ বাবেই প্ৰতি নিয়ত উদ্ভূত হয় আকাশত চাং পতা শিশুসুলভ কল্পনাৰ আৰু মানুহে বিচাৰি ফুৰে আশাহত অৱস্থাৰ

পৰা ওলাই অহাৰ পথ।)

(২)

বাগ্মীতা দূৰৰে কথা। স্কুলৰ বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠানত কাৰো চকুত নপৰাকৈ শেষৰ বেঞ্চত বহি পৰিছিলো। ভয় আছিল কিজানিবা কিবা কবলৈ মোৰ পাল পৰেই। যুক্তিসংগত ভাৱে ভাবিবৰ সামৰ্থ আছিল কিন্তু এক অজান ভয় বা সংকোচে মোক আবৰি ৰাখিছিল। সমাজত থিয় হলেই হাত ভৰিবোৰ অবশ লাগিছিল, অৰ্থ কঠ শুকাই জনা কথাখিনিও পাহৰি পেলাইছিলো। এই অৱস্থাৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰিছিল মোক ভাতৃৱৎ চেনেহেৰে আবৰি ৰখা ন্যায়িক বিষয়া শ্ৰীমতী ৰশ্মিতা দাস বাইদেৱে।

এই যে বাগ্মীতাৰ কথা মনলৈ আহিল তাৰ কাৰণ কিন্তু শ্ৰদ্ধাৰ পোলে নবৰকটকী। কিতাপৰ আলমিৰাটো খুচৰি থাকোঁতে হাতত পৰিল আডল্ফ হিটলাৰ। সপ্তম অষ্টম শ্ৰেণীতেই পঢ়িছিলোঁ। কৈশোৰৰ কল্পনাৰে নিজকে হিটলাৰৰ স্থানত বহাই চাইছিলো। মনে মনে হিটলাৰৰ ভক্ত হৈ পৰিছিলো। জাৰ্মান সকলৰ দৰে এটা সুসভ্য জাতি হিটলাৰৰ বাগ্মীতাৰ আগত যদি ছগাৰ দৰে জাহ যাব পাৰে, অসম মুলুকৰ এটি নিমাখিত কৈশোৰৰ কি অৱস্থা হব পাৰে !

স্বামী বিবেকানন্দৰ কথা পঢ়িছিলোঁ, আমাৰ হেম বৰুৱাৰ কথা পঢ়িছিলোঁ। তেখেত সকলৰ বাগ্মীতাৰ কথা অনুভৱ কৰিছিলোঁ। পণ্ডিত নেহৰুৱে হেম বৰুৱাক বিশেষ চেনেহৰ চকুৰে চাইছিল। হেম বৰুৱাৰো নেহৰুৰ প্ৰতি আছিল অপৰিসীম শ্ৰদ্ধা।

কৈশোৰ মনত মোৰ বাবে হিটলাৰ আছিল পৃথিৱীৰ সৰ্বকালৰ এজন সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বাগ্মী পুৰুষ। একো একোটা জীয়া ফাকিও মানুহৰ বিশ্বাস যোগ্য কৰি তুলিব পৰা তেওঁৰ আচৰিত দক্ষতাই মোক বিশ্বাসাভিত্তিক নহয় মোহাচ্ছন্ন কৰি ৰাখিছিল।

জাৰ্মান সকলৰ দৰে এটা শিক্ষিত সুসভ্য জাতিকো কেৱল বাগ্মীতাৰে নাকত ধৰি চাকত ঘূৰাইছিল।

সময় আৰু অভিজ্ঞতাৰ পৰা লাহে লাহে অনুভৱ কৰিলো যে মিথ্যাচাৰেৰে মানুহক বৰ দীঘলীয়া সময় মোহাচ্ছন্ন কৰি ৰাখিব নোৱাৰি। বাগ্মীতাৰ লগত সততা, সমাজ বা মানৱতাৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতা নাথাকিলে হিটলাৰৰ দৰে যুগ যুগ ধৰি ঘৃণিত হৈ থাকিব লাগিব।

(৩)

একাদশ নে দ্বাদশ শ্ৰেণীত গণেশ গগৈ দেৱৰ শকুনিৰ প্ৰতিশোধ পঢ়িছিলো পাঠ্য পুথি হিচাবে। পঢ়িছিলোঁ পৰীক্ষাত নম্বৰ পাবৰ বাবেহে। সি মোৰ বহীখন ফালিলে গতিকে তাৰ খনো মই ফালিম। সি মোৰ বেগটোত চিঞাহী লগালে গতিকে ময়ো লগাম তেনে মনোবৃত্তি আমাৰ মাজত আছিলেই। হয়তো মানুহৰ সহজাত প্ৰবৃত্তি প্ৰতিশোধ পৰায়ণতাই আমাৰ কুমলীয়া মনবোৰত থিতাপি লোৱা আৰম্ভ কৰিছিলে। নিঃসংকোচে মই কব পাৰো, তাৰ পাছতো বহুবাৰ প্ৰতিশোধ পৰায়ণতাৰ গ্ৰাসত পৰিছো। মনলৈ সেই দিনবোৰৰ কথা আহিলে এতিয়া যাদ্ৰুণা দিয়ে এক অক্ষমণীয় অপৰাধবোধে।

মানুহৰ চৰিত্ৰৰ যে এক অক্ষকাৰ দিশ এই প্ৰতিশোধ পৰায়ণ প্ৰবৃত্তি, উইলিয়াম শ্বেইকছপীয়েৰ পঢ়াৰ পাছত কিছু বুজি উঠিছিলো। বুজি উঠিছিলো সময়, শক্তি আৰু মানবীয় অনুভূতিৰ, সম্পৰ্কৰ অপচয়ৰ বাদে ই একো নহয়। বংশানুক্ৰমিক প্ৰতিশোধ পৰায়ণতাৰ বলি হোৱাৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা মই কব পাৰো ই এডাল শিকলিৰ লেখিয়া। দুয়োপক্ষৰ মাজত ই অনন্তকাল ঘৃণা আৰু অশান্তি বিয়পাই থাকিব পৰাকৈ শক্তিশালী।

An eye for an eye only makes the whole world blind. গান্ধীজীৰ এই কথা

ফাঁকিয়ে মোক সেই লজ্জাজনক প্ৰবৃত্তিৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ সোঁৱৰাই থাকে। একেবাৰে সফলতা লাভ নকৰিলেও মই জানো চেষ্টাৰ অসাধ্য একো নাই।

(৪)

যোচেফ পি. কেনেডিৰ লগত পৰিচয় হৈছিলো দেউতাৰ কিতাপৰ টোপোলা খুচৰি। তেওঁ আছিল একাধাৰে ব্যৱসায়ী, আবিষ্কাৰক আৰু ৰাজনীতিবিদ। তেৱেঁই মোক অবাটে যোৱাৰ পৰা কিছু পৰিমাণে হলেও ৰক্ষা কৰি আহিছে।

মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ কাৰণো আছিল ঈৰ্ষাই। দুৰ্যোধনৰ ঈৰ্ষাপৰায়নতাই কুৰুক্ষেত্ৰত মৰাশৰ দম বন্ধাইছিল। এশ পুত্ৰৰ জননী গান্ধাৰীৰ বুকুত এশখন চিতা জ্বলিছিল।

ঈৰ্ষাই মানুহক আকাংক্ষিত ফলো লাভ কৰাৰ পাৰে বা হতাশাৰ অতল গহ্বৰলৈও নিক্ষেপ কৰিব পাৰে। মগজুৰ ভাৰসাম্য হেৰুৱাই এজন হতাশগ্ৰস্তই জঘন্যৰ পৰা জঘন্যতম কামো যে কৰি পেলাব নোৱাৰিব তাৰো নিশ্চয়তানা থাকিব পাৰে। থিক তেনে সময়তে পৰিচিত হৈছিলো যোচেফ পি. কেনেডিৰ সৈতে। কেঞ্চাৰ ৰোগত পৃথিৱীত আজিলৈকে যিমান মানুহ মৰিছে, ঈৰ্ষাদন্ধ হৈ তাতোকৈ বেছি মানুহে অকাল মৃত্যু সাৱটিছে। কেনেডিৰ এইষাৰ কথাই মোৰ মনত মহৌষধৰ দৰে কাম কৰিছিল।

আচলতে ঈৰ্ষাৰ লগত শৈশৱতে আমাক পৰিচয় কৰাই দিয়া হয় কিছুমান অস্বাস্থ্যকৰ প্ৰতিযোগিতাৰ জৰিয়তে। শ্ৰেণীত প্ৰথম হব নোৱাৰিলেই যেন মহাভাৰত খন অশুদ্ধ হব তেনে ধাৰণা সুমুৱাই দি শিশু মনৰ মাজত বন্ধুত্বৰ সলনি ঈৰ্ষাৰ ভাৱ প্ৰোথিত কৰাৰ দোষে আমাক কিন্তু চুইছেই। বন্ধুৰ বাবে প্ৰাণ দিয়াৰ সলনি বন্ধুৰ প্ৰাণ লোৱাৰ বাতৰিয়ে আপোনাক, মোক, সকলোকে মৰ্মাহত নকৰাকৈ থকা নাই।

মোৰ অপৈনত অভিজ্ঞতাৰ পৰাই মই কব পাৰো বিফলতা, অস্বাস্থ্যকৰ প্ৰতিযোগিতা আৰু হতাশাই ঈৰ্ষাৰ কাৰণ।

মই নিজে বহু অনুশীলনেৰে ঈৰ্ষাক আকাংক্ষালৈ পৰিবৰ্তন কৰাৰ চেষ্টা কৰি আহিছো। আকাংক্ষা আৰু প্ৰয়োজনীয়তাক তুলাচনীৰে জোখ মাপ কৰি চাইছো। হতাশাক পৰিশ্ৰমলৈ পৰিবৰ্তন কৰিবৰ বাবে অহৰহ চেষ্টা চলাইছো। ঈৰ্ষাদন্ধ হৈ অকাল মৃত্যু বৰণ কৰাৰ মোৰ সমূলি ইচ্ছা নাই।

‘মৰিতে চাহিনা আমি সুন্দৰ ভুৱনে

মানুষেৰ মাঝে আমি বাঁচিবাবে চায়।।’

অনুভৱ কৰিবলে লৈছো জীৱন বৰ অনুপম।

নিজৰ বাহিৰে কাকোৱেই বিশ্বাস নকৰাটোৱেই আছিল বোধ হয় মোগল সম্ৰাট ঔৰংগজেবৰ চৰিত্ৰৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ দোষ। এখন বিশাল সাম্ৰাজ্যৰ পতনৰ কাৰণো আছিল সেয়াই। দিল্লীশ্বৰৰ নিজৰ ওপৰত বিশ্বাসৰ অভাৱেই হয়তো আনকো বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণ আছিল।

মই নিজেও অহৰ্নিশে চেষ্টা কৰি আহিছো নিজকে বিশ্বাস কৰিবলৈ আৰু নিজৰ কাষত নিজেই আস্থাভাজন হবলৈ। মই জানো আমাৰ দৰে অল্পমতিৰ বাবে ই দুঃসাধ্য, অকল্পনীয় কাম।

(৫)

জ্ঞান হবৰ দিন ধৰি মানুহে অনবৰতে নিজৰ বিবেকৰ সৈতে এখন অন্তহীন যুঁজত অবতীৰ্ণ হৈ আহিছে। নিজেই নিজৰ আস্থা আৰু বিশ্বাসক জয় কৰিব খোজাটোও এই যুঁজ খনৰ এটা কাৰক হব পাৰে।

বিশ্ব জয়ৰ সপোনেৰে বলীয়ান আলেকজেণ্ডাৰে প্ৰাণ কাঢ়ি লৈছিল বিজিত দেশৰ হাজাৰ হাজাৰ সৈনিকৰ। কণমানো বিচলিত হোৱা নাছিল তেওঁ। এৰিষ্ট’টলৰ শিষ্য সেই জনা

আলেকজেণ্ডাৰেই কিন্তু ট্ৰেজিক অভিনয় চাব পৰা নাছিল। সৰসৰকৈ দুগালেৰে বৈ আহিছিল চকুলো। গুৰুৰ আঁচলত মুখ লুকুৱাইছিল। এফালে হত্যৰ উল্লাস আনফালে ট্ৰেজিক নাটক চাব নোৱাৰাকৈ এখন কোমল অন্তৰ। এনে দোমোজাই সেই মহাবীৰ জনকেই নহয়, আপোনাৰ মোৰ দৰে হাজাৰ জনক যুগে যুগে তিল তিল কৈ দহি আহিছে।

গীতাত শ্ৰীকৃষ্ণৰ মুখেৰে অতি বুদ্ধিমত্তাৰে ইয়াৰ ব্যাখ্যা আগবঢ়োৱা হৈছে। বিদ্যালয়ত উত্তৰ নোলোৱা অংকটো চাৰ বা বাইদেউলৈ ঠেলাৰ দৰে ভগৱানলৈ ঠেলিব কেৱল ভাৰতীয় সকলেহে পাৰে। আমি পৰকালৰ সুখৰ সন্ধানত থাকোঁতে পশ্চিমৰ সকলে কিন্তু বেলিটোনো কত ডুব যায় চাবলে মহা সমুদ্ৰত পাৰি দিছিল।

নিজৰ ওপৰত এশ শতাংশই আস্থা আৰু বিশ্বাস ৰাখিবৰ যোগ্যতা যিদিনা মানুহে আৰ্জন কৰিব সেইদিনাই হয়তো ভগৱানৰ মৃত্যু হব। এচাম ধৰ্মহীন মানুহে মানৱতাৰ জয়গান গাব। সেই দিনটোলৈ মোৰ দৰে আপুনিও অপেক্ষা কৰেনে ?

হয়তো মানুহেই একমাত্ৰ প্ৰাণী যি হতাশাত ভোগে। একপ্ৰকাৰ হতাশাই আঙুৰি ধৰা এজন মানুহো কৃচ্ছ সাধনাৰে সফলতাৰ উচ্ছ শিখৰত আৰোহণ কৰাৰ দেখাৰ উদাহৰণ আছে। হতাশাৰ হাতোৰাত পৰা নাই বুলি বুকুত হাত দি কব পৰা মানুহ নিশ্চয় খুউব কমেই ওলাব।

জীৱনটো অতি নিৰপেক্ষ ভাবে পষ্টমৰ্টেম কৰি দেখিছোঁ, মই নিজেই অসংখ্য বাৰ হতাশাৰ বলি হৈছোঁ। ওলাই ও আহিছোঁ। নিজৰ বিবেকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ মই শিকিছোঁ শ্ৰদ্ধাৰ হোমেন বৰগোহাঞি দেৱৰ কিতাপ পঢ়ি। বৰগোহাঞি দেৱে উল্লেখ কৰিছিল ৰবিনচন ক্ৰুচ কিতাপ খন বেড্ চাইড বুক হোৱা উচিত। ৰবিনচন ক্ৰুচৰেই মোক হতাশাৰ অতল

গহুৰৰ পৰা তুলি আনিলে আৰু আনি থাকিব।

সময়োচিত সিদ্ধান্ত , সময়ৰ সদ্ ব্যৱহাৰ আৰু দৃঢ়মনা হোৱাতোৱেই হতাশাৰ প্ৰতিষেধক বুলি মই সিদ্ধান্ত কৰিছোঁ। পৃথিৱীখনৰ শেষ কত চাবলৈ মহাসমুদ্ৰত পাৰি দিয়া অসফল মানুহো কিন্তু হতাশ হোৱা নাছিল। বৰঞ্চ বাৰে বাৰে টঙালি বান্ধিছিল পৰাজয়ক জয় কৰিবলৈ।

ময়ো নিজকে সেই পথৰে পথিক বুলি ভাবিবলে লৈছোঁ। মই জানো, মোক ভালপোৱা মানুহবোৰে এই যাত্ৰাত মোক অকলশৰীয়া নকৰে।

(৬)

ভালুক আৰু দুজন বন্ধুৰ সাধুটো সৰুতে শুনিছিলো। আনন্দ পাইছিলো। উপলব্ধি কৰাৰ জোখাৰে জ্ঞান নাছিল তেতিয়া। বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাৰ মৃত্যুত ফণী শৰ্মাদেৱে মৰ্মাহত হৈ কৈছিল "বিষ্টু, তই বৰ স্বাৰ্থপৰ অ' , মোক অকলে এৰি তই গলি গৈ।" উপলব্ধি কৰিছিলো কিমান অন্তৰংগতা থাকিলেহে এনে বাক্য উচ্ছাৰিত হব পাৰে।

এনে ঈৰ্ষনীয় বন্ধুত্বৰ অধিকাৰী নহলেও শৈশৱতে গঢ় লোৱা বন্ধুত্ব আমাৰ কেইজন মানৰ মাজত অটুট আছে।

জীৱনৰ অভিন্ন অংগ এই বন্ধুত্ব। বন্ধু-বান্ধৱহীন জীৱন বেসুৰা গানৰ দৰে যেন মোৰ অনুভব। জীৱনৰ জয়গান গাব খোজা প্ৰতিজন লোকেই বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্কক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। মই বন্ধুত্বক শিল্প আৰু বন্ধুক শিল্পীৰ লগত তুলনা কৰিব খোঁজো যি আপোনাৰ জীৱনক অতুলনীয় শিল্পৰ দৰে নিৰ্মান কৰাত সহযোগিতা কৰিব পাৰে। অকথনীয় খিনিও বন্ধুক কব পাৰি যিখিনি নোৱাৰি প্ৰিয়তমা পত্নীৰ আগতো।

ব্ৰুটাছৰ দৰে বন্ধু পোৱাৰো অভিজ্ঞতা আছে, অভিজ্ঞতা আছে কৃষ্ণ- সুদামাৰ দৰে বন্ধুত্বৰো।

আজি জীৱনৰ মধ্য বয়সত উপস্থিত হৈ উপলব্ধি কৰিছো বন্ধুত্বৰ নামত ক্ৰুটাছহঁতৰ প্ৰতাৰণাৰ কথা। তেওঁ লোকৰ প্ৰতিও মোৰ কোনো আক্ষেপ নাই। ঘৃণাৰ বিপৰীতে ভালপোৱা থাকেই। এক অভাৱনীয় অভিজ্ঞতাৰ গৰাকী কৰাৰ বাবে তেওঁলোক আজি ধন্যবাদৰহে পাত্ৰ।

(৭)

প্ৰাপ্তিৰ চৰম শিখৰত উপনীত হৈও মানুহে যেতিয়া জীৱনৰ জমা খৰচৰ হিচাব চায়, কেৱল অপূৰ্ণতাহে দেখা পায়। আইজাক নিউটনে ও দেখিছিল, আইনষ্টাইনে ও দেখিছিল, গাফীজীয়ে ও দেখিছিল ষ্টিফেন হকিঙেও দেখিছিল। জীৱন তেনেই চমু হলেও জীৱনৰ ঘটনা-পৰিঘটনাৰ বিশালতা, মানুহৰ জীৱনক জয় কৰাৰ উদগ্ৰ বাসনা আদিয়ে মানুহক অনবৰতে নিৰাশাৰ বিশাল গহুৰলৈ নিক্ষেপ কৰি থাকে। ছোৱালী জনীক ধনবান এজনলৈ উলিয়াই দিয়া, লৰাটোক বাহিৰা পইছা থকা চাকৰি এটা যোগাৰ কৰি দিয়া, প্ৰাসাদোপম নহলেও সুন্দৰ ঘৰ এটাৰ গৰাকী হোৱা, বিলাসী বাহন এখন লোৱাতোৱেই আমাৰ দৰে দুবেলা দুসাজ কেৱল সুখেৰে খাবলৈ বিচৰা, নিৰ্ভৰ্জ্জ ভাৱে ফোপজহ মৰা মানুহৰ প্ৰাপ্তিৰ সীমা। প্ৰকাশ নকৰিলেও সেই

সকলো কিন্তু জীৱনক লৈ সন্তুষ্ট নহয়। অপ্ৰাপ্তিৰ পোকে তেওঁলোকৰ অবচেতন মনটো খুলি খুলি খাই থাকে।

মই নিজকে সেই শ্ৰেণীৰ শ্ৰেণীভুক্ত কৰিছো। জীৱনৰ মধ্য বয়সত উপনীত হৈ লক্ষ কৰিছো, আচলতে পাৰ হৈ যোৱা অমূল্য সময়খিনি মই অবাৰতে নষ্ট কৰিলো। এটা পৰিকল্পনাহীন উশৃংখল জীৱন যাপন কৰি কেৱল মোৰেই নহয় সমাজ খনক, মোৰ বন্ধু-বান্ধৱ সকলোকে প্ৰতাৰিত কৰিলো। সপোন দেখা ভাল। কিন্তু সপোনক বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰিবলৈ লাগে কঠোৰ পৰিশ্ৰম আৰু অদমনীয় মনোবল। যাৰ অভাৱ মই মোৰ পাৰ হৈ যোৱা সময় খিনিত প্ৰত্যক্ষ কৰিছো।

বয়সন্ধিৰ কালচোৱাত প্ৰেমে মানুহৰ জীৱনত ভুমুকি মাৰে। কোনেও বুকুত হাত দি ইয়াক নুই কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু এই অনুভূতিক সৃষ্টিশীলতাৰে আকোঁৱালি লব পৰাজনহে প্ৰকৃত প্ৰেমিক। সেই প্ৰেমতো মই এজন অসফল মানুহ।

জীৱনৰ পৰা কি শিকিলো বুলি যদি মই নিজকে সুধো তাৰ উত্তৰ হব নিজকে ফাকি দিয়াৰ আত্মঘাতী প্ৰৱণতাৰ পৰা মুক্তিৰেই জীৱনৰ চৰম প্ৰাপ্তি।

শূণ্যতা

তুমি শূইণ বুলিলেই
মই আকাশে চাওঁ
এই যে জাকি মাৰি
উৰি অহা এজাক জোনাক
শূইণতাৰ বাণিৰে বোৱা
আধৰুৱা সন্তাপ
শূইণতাতে আখৰা চলে
সীতা হৰণৰ
মোৰ বেলিকা একা
আকাশ
দিগন্ত বিয়পা
দগমগীয়া সেন্দুৰীয়া বাট
যি বাটে পাওঁ
মানুহ আকলুৱা মানুহৰ
ভৰণ মনৰ আঁত।

- শ্ৰী অনুপম দাস (UDA)
জিলা আইন সেৱা প্ৰাধিকাৰী,
শিৱসাগৰ

আশাশুধীয়া সুবাস

থিয়ডঙা দিয়া লৰাটো
কাকিনী হল
মাণিকী ঢকুৱাৰ নাও সাজি
সাঁউদ বণিজলে গল
অচিন ঘাট
জোনাকী পৰুৱাৰ জাক
পৰুৱাই পোৱা বাটত
তুমৰলি হেঁপাহৰ
আশাশুধীয়া সুবাস।

A Personal Perspective on How and What to Translate

- Smti Harshita Borah
District Judiciary, Sivasagar

So one fine morning, as I was sipping in a cup of delight (struck by narratives), my phone rang flashing the name of one of my dear friend. After all the giggles and “Oh, really!” s, she asked if I could translate a song for her from Assamese to English. I was very glad and straightway looked at a pen that lay flat on one end of the dining table. I lost the cap of the pen (could not recall any other alternative word) and was not too keen into bending my back to find it. “Ok”, I said, “If I could be of any help.” She further added that the translated piece would be used as a reference for someone’s research work. “Ok”, I said, now in a slightly lower tone. The only solace that I was offered was “take your time”. Unwillingly my voice was rendering a deep assurance and she was grafting a silent deadline. “I will Watsapp you the piece”, she said.

The phone call ended and my head suddenly felt heavy with a myriad of thoughts. From our conversation it was clear that studies in North Eastern

Literature, Art and culture was currently “the thing” in Indian Literary studies. Later that day she forwarded me the Assamese piece that was to be translated. It was “Ami Oxomiya, NohouDukhia...” by Dr. BhupenHazarika. A song that was being sung hummed by almost each one of us at home for many years to the beats on the table. The most celebrated, iconic and mind stirring song for any oxomiya. I was to translate it for someone’s research work. Suddenly all seemed and felt Greek to me. I spent days without giving a look or effort to it. Oh! I forgot to add I am an over thinker beyond anyone’s thinking. So, I positioned myself as a representative of my culture, language and socio-economic environment. I imagined myself as the lens through which someone foreign would understand the ethos of the Oxomiya community.

My dilemma had become enigmatic. What to translate? The words, the structure, the form or just the language. The dictionary meaning

to translate is to change the language of what is spoken or written. Here the story was different. Could just changing the mere language justify the translation? Can another language carry the weight of the emotions, psychology and identity of another community that has such a rich language? Can the mere attempt to translate be able to meet up the linguistic prowess of the original composer?

Surprisingly, I found my answer. I picked up the pen that had almost given

up on its owner's confidence. From what I understood, being true to the original shall and should be the only end of any translation work. As we translate, we begin losing the essence of the original and constantly attempt to showcase the "I" (which has been the practice). Therefore, my work of translation would not be an exception but I pledged to at least keep the essence intact. As I began, the pen strutted more than me and the final translated version is this:-

WE THE OXOMIYAS WILL NEVER BE IMPOVERISHED

Original Song by- Dr. Bhupen Hazarika

Translated by- Smti Harshita Borah

We the oxomiyas¹ will never be impoverished.
This thought only should not bring solace.
If today's oxomiya does not recognize himself
This land shall be doomed.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

Varied communities and tribes
vivid cultures,
All embraced into creating this land of Oxom².
Shunning and thwarting all differences,
with united hands if we do not toil towards building this land,
it shall sink into oblivion,
And our spirit shall be broken.
If today's Oxomiya does not awaken towards saving himself,
He shall be reduced to a pauper.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)

This thought only should not bring solace.

How should each of us devise our steps,
there is no Lachit³ to advise us.
Although the Hengdang⁴ bearer
Lachit who said
'My land is greater than any
Of my irresolute maternal uncles'⁵
is no more,
we have to move forward with his ideals,
or else, the Oxomiya shall be reduced to a destitute in his own land.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

If Oxom dies, we die with it!
There is no one to shout out this slogan,
Who says so?
We have Jyoti Prasad⁶
To man up a weakling.
We have martyrs to shout out the slogan,
'If Oxom dies, we die with it.'
The spirit of Ambikagiri⁷
shall be manifested in the hands and acts of thousands today.
If today's Oxomiya does not stand for himself,
he shall be reduced to a destitute in his own land.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

If the Oxomiya along with others do not survive
in Oxom where else shall he thrive?
Does loving my mother mean
Hatred for someone elses'
Each Oxomiya is a good Indian.

And people across India who have come
And embraced this shore of Luit⁸
as their mother shall be welcomed as
Neo oxomiyas.
We can co-exist with that spirit,
or else the world shall mock us as a spineless community.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

Each Oxomiya who experiences universal love
as exquisite also knows,
that if you are unable to wipe off the tears of your mother
your universal love shall go in vain.
If you become a defunct organ
in the body of this universe,
Shall you be appreciated?
Being born into this world, if your consciousness is not born,
you shall lose your worth and rights at once.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

Native and neo oxomiyas,
to everyone with folded hands,
I would want to remind,
If you lose your identity, then Bhogali⁹ will turn into misery
And our heritage of Rongali Bihu¹⁰
Shall turn into Kongali¹¹.
If today's Oxomiya does not awaken himself,
This land shall be doomed.
We the oxomiyas will never be impoverished. (Refrain)
This thought only should not bring solace.

Notes:

1. Assamese is pronounced as Oxomiya.
2. Assam is pronounced as Oxom.
3. LachitBorphukan, the great Ahomcommanderof Assam who successfully defeated the Mughals in the Battle of Saraighat.
4. The sword of LachitBorphukan.
5. LachitBorphukan shouted in anger before beheading his maternal uncle who neglected the task of fortification assigned to him.
6. Jyoti Prasad Agarwalla, the great Assamese playwright, poet, lyricist, musician whose works reflect the oppressions suffered by the poor.
7. AmbikagiriRaichoudhury was an Assamese poet, lyricist, singer, editor and the leading freedom fighter of India's freedom struggle.
8. The other name of the river Brahmaputra.
9. Assamese word for the time of the year between mid January and mid February when the granaries are full.
10. The festival of Assam of celebration of spring.
11. The time between October and November where the paddy fields are barren and the hearts are not so joyful.

Original song by Dr. Bhupen Hazarika

আমি অসমীয়া নহ'ওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব,
আজিৰ অসমীয়াই নিজক নিচিনিলে
অসম ৰসাতলে যাব,
আমি অসমীয়া নহ'ওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

নানা জাতি-উপজাতি
বহনীয়া কৃষ্টি,
আকোৱালি লৈ হৈছিল সৃষ্টি
এই মোৰ অসম দেশ,
বিভেদ পৰি হৰি
নিজহাতে শ্ৰম কৰি
দেশক নগঢ়িলে
এই দেশ হ'ব নি:শেষ,
আৰু মনবোৰো ভাগি-ছিগি যাব

আজিৰ অসমীয়াই নিজক নবছালে
অসমতে মগনীয়া হ'ব,
আমি অসমীয়া নহ'ওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

প্ৰতি অসমীয়াই কি কৰা উচিত
উপদেশ দিবলৈ নাই লাচিত,
ডাঙৰ নহয় দেশতকৈও মোৰ
দুৰ্বলচিহ্নীয়া মোমাইবোৰ,
বোলা হেংদানধাৰী
লাচিত নেথাকিলেও
আগুৱাই যাবই লাগিব,
নহ'লে অসমীয়াই অসমৰ মাটিতে
নিজেই ভগনীয়া হ'ব,
আমি অসমীয়া নহ'ওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

অসম মৰিলে আমিও মৰিম বুলি
ক'বলৈ কোনো যে নাই
বুলি আজি কোনে কয়....

কোনোবা কাপুৰুষক
পুৰুষ কৰিবলে
জ্যোতিপ্ৰসাদো যে আছে,
অসম মৰিলে আমিও মৰিম
বুলি ক'বলৈ শ্বহীদো আছে,
আজি অম্বিকাগিৰিৰ চিঞৰক হেজাৰে
হাতে-কামে নৱৰূপ দিব,
আজিৰ অসমীয়াই সংগ্ৰাম নকৰিলে
অসমতে ভগনীয়া হ'ব,
আমি অসমীয়া নহওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

আনৰো লগতে অসমীয়া অসমতে
যদিহে নেবাছে বাৰু ক'তনো বাছিব,
মোৰ আইক ভাল পাওঁ বুলিলে
আনৰ আইক জানো
ঘিণ কৰাতো বুজাব,
প্ৰতি অসমীয়া আমি ভাল ভাৰতীয়
আৰু দূৰণীৰ পৰা আহি
লুইতৰ পাৰৰে মাটিক
মাতৃ বোলা প্ৰতি ভাৰতীয় হ'ল
নতুন ৰূপৰ অসমীয়া,
আমি সেই ভাবে থাকিলেই হ'ব
নহ'লে আমাৰ ৰাজহাড় নাই বুলি

বিশ্বই বৰকে হাঁহিব,
আমি অসমীয়া নহওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

বিশ্বপ্ৰেম... বিনন্দীয়া বুলি
অনুভৱ কৰা প্ৰতিজন অসমীয়া
তুমিওটো জানা এটি কথা,
আপোন মাতৃৰ অশ্ৰু নমচিলে
বিশ্বপ্ৰেম হ'ব বৃথা,
তুমি বিশ্বৰ শৰীৰত পঙ্গু অংগ হ'লে
বিশ্বই জানো ভাল পাব
পৃথিৱীত জনমি সচেতন নহ'লে
প্ৰাপ্যও থিতাতে হেৰাব,
আমি অসমীয়া নহওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

খলুৱা আৰু নতুন অসমীয়াক
এইবেলি সেৱা যাচিলে
সোঁৱৰাব খুজিছো,
অসমৰে ৰাইজে নিজকে পাহৰিলে
ভোগালীতো দুৰ্ভোগ পাব,
আৰু বাপতি-সাহোন সেই ৰঙালী
বিহুটিও
কঙালীত পৰিণত হ'ব,
আজিৰ অসমীয়াই নিজকে নবছালে
অসম ৰসাতলে যাব,
আমি অসমীয়া নহওঁ দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব....

যাত্ৰী

- পল্লৱী দাস, ষ্টেনগ্ৰাফাৰ
মুখ্য ন্যায়িক দণ্ডাধীশৰ কাৰ্যালয়,
শিৱসাগৰ

ঢাপলি মেলেহি উজ্জলাবলে
পল্লৱীতেৰে নৱ-জীৱনৰ
সঁহাৰি দিয়েহি বসন্তৰ জীপালে;
সেউজীয়া হোৱা দোকমোকালিৰ
উদং বুকুত বা-ৰিব মলয়াৰ পৰশ;
আঙুলিৰ পাৰত অতীত হেৰালে
নতুন পথৰ পথৰুৱা হবলে।
সোৱা, বৰপুখুৰীৰ বুকুত
পুষ্পবাণীৰ নাচোন খিল-খিলনি,
ধৈৰ্য সহিষ্ণুতাৰ বুল-বুলনি।
উৰুঙা পঁজাৰ নিশাৰ শেতেলিত
পখী প্ৰীতিৰ অযুত স্পৃহা
কতজন পোহৰৰ সন্ধানৰ যাত্ৰী;
বংঘৰত ব-লাগি ৰঙৰ ফেঁচাটিয়ে
উৰুলি দি মোনা ভৰাই হুমুনিয়াই
বিচাৰে জীৱন যাত্ৰাৰ হাঁহি।
বিচিত্ৰ জীৱনৰ প্ৰেম-অপ্ৰেমৰ সংঘাত
নুমোৱা চাকিৰ পোহৰ বিচাৰি
এই যে 'জীৱন' নাটখনিৰ
আমি একো-একোটি যাত্ৰী।

ৰিয়েল ইন্ভেষ্টমেন্ট

- শ্ৰী প্ৰশান্ত বৰঠাকুৰ
জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ কাৰ্যালয়,
শিৱসাগৰ

নমস্কাৰ পাঠকসকল, 'Investment' শব্দটোৰ লগত পৰিচয় নথকা ব্যক্তি জকাইচুকীয়া গাঁওখনতোনাই বুলিয়েইক'ব পাৰি। আপোনালোকে সকলোৱেই নিশ্চয় ৰাকেশ বুনবুনৱালাৰ নাম শুনিছে, যাক জনা যায় 'Big Bull of Dalal Street' বুলি। যিজন ব্যক্তিক অভিহিত কৰা হয় 'Warren Buffet of India' হিচাপে। যিজন আছিল একেধাৰে এজন Big Businessman, Trader আৰু Investor। Trading আৰু Investment জগতৰ তেখেত আছিল এজন একছত্ৰী সশ্ৰাট। বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন কাকত-আলোচনীত তথা বৈদ্যুতিক মাধ্যমত হোৱা আলোচনা চক্ৰত তেখেতে এইবোৰ বিষয় সম্পৰ্কত দিহা-পৰামৰ্শ দি গৈছে। যিবোৰ সাৰোগত কৰি আজিৰ প্ৰজন্মই Trading আৰু Investment জগতত কাম কৰাৰ প্ৰেৰণা পাই আহিছে।

এই সফল ব্যক্তিজনে মাত্ৰ ৬২ বছৰ বয়সত ২০২২ চনৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখে বৃদ্ধৰ লগতে অন্যান্য বেমাৰৰ চিকাৰ হৈ আমাৰ মাজৰ পৰা বিদায় মাগিলে। মৃত্যুৰ সময়ত তেখেতে ২১,০০০ কোটি টকাৰ সম্পত্তি থৈ গৈছে।

নিজৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে সফল এই ব্যক্তিজনে ২০১৯ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে Economic Times নামৰ কাকতখনত দিয়া এটা সাক্ষাৎকাৰত কৈছিল- 'My worst

investment has been my health. I would encourage everybody to invest more on that.'

যিজন ব্যক্তিয়ে জীৱনৰ বেছিভাগ সময়েই টকা ঘটিয়ে অৰ্থনৈতিকভাৱে এটা সফল জীৱন পাৰ কৰিলে, সেই একেজন ব্যক্তিয়েই জীৱনৰ শেষ ফালে নিজে অন্তঃকৰণেৰে উপলব্ধি কৰা এটা গভীৰ বিষয় আমাৰ আগত দাঙি থৈ গ'ল সেয়া হ'ল- 'Invest some amount of time and money on your health.'

বৰ্তমান সময়ত আমি নিজৰ জীৱনটোলৈ যদি ভূমুকি মাৰি চাওঁ, আমি দেখোঁ যে প্ৰতিমাহে আমাৰ উপাৰ্জনৰ কিছু অংশ Mutual Fund, LIC, Recurring Deposit ইত্যাদিত সঞ্চয় কৰোঁ। ই এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় আৰু সকলোৱে এটা সুৰক্ষিত ভৱিষ্যতৰ স্বাৰ্থত এইদৰে Savings বা Investment কৰাটো নিতান্তই জৰুৰী। কিন্তু আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত দিনটোৰ ৪৫ মিনিট বা এঘণ্টা সময় স্বাস্থ্যৰ বাবে Investment কিমানে কৰোঁ? বা আমাৰ উপাৰ্জনৰ কিমান নূন্যতম অংশ শৰীৰটোৰ বাবে বিনিয়োগ কৰো? বেমাৰ হ'লে চিকিৎসকৰ ওচৰ চপাটোৱেই স্বাস্থ্যৰ বাবে Investment হয় জানো? বেমাৰ হ'লে চিকিৎসকৰ কাষ চাপিবই লাগিব। কিন্তু, কিছু সময় আৰু অৰ্থ যদি আমি শৰীৰটোৰ ওপৰত খৰচ কৰোঁ

আৰু 'prevention is better than cure' এই proverb টো সাৰোগত কৰি জীৱনটো পাৰ কৰোঁ, তেতিয়া হয়তো বাকেশ বুনবুনৱালাৰ 'My worst investment has been my health.' বুলি ক'ব লগা নহ'ব।

World Health Organization (WHO) ৰ সংবিধানে কয় "Health is a state of complete physical, mental and social well being and not merely the absence of disease or infirmity." এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব লগা কথাটো হ'ল Optimal Health বুলি ক'লে মূলতঃ ৪ টা বিষয় চকুত পৰেঃ

১) শাৰিৰীক ব্যায়াম (Physical Exercise)- সুস্বাস্থ্য বৰ্তাই ৰখাত শাৰিৰীক ব্যায়ামৰ গুৰুত্ব সম্পৰ্কে নকৈ কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। দৈনিক ৪৫ মিনিটৰ পৰা ১ ঘণ্টা সময় সকলোৰে বাবে জৰুৰী। শাৰিৰীক ব্যায়াম কৰাতো কোনো Gym বা ব্যায়ামগাৰত গৈ অনুশীলন কৰাটোৱেই নুবুজায়। দৈনিক ৩০ মিনিট বা ৪৫ মিনিট খোজকঢ়া, যোগাসন আদিও হ'ব পাৰে।

২) বিশ্রামঃ (Rest) এজন মানুহে দৈনিক ৭/৮ ঘণ্টা বিশ্রাম লোৱাটো প্ৰয়োজন। ইয়াত বিশ্রাম মানে ৰাতি শোৱাৰ কথা কোৱা হৈছে। দিনটোৰ শাৰিৰীক শ্ৰমৰ অন্তত শৰীৰটোক ৭/৮ ঘণ্টা জিৰণি দিয়াটো প্ৰয়োজন।

৩) সঠিক সকাৰাত্মক পৰিবেশঃ (Proper Positive Environment) এইটো Optimal Health ৰ এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। ওপৰৰ দুটা বিষয় মূলতঃ শৰীৰৰ লগত জড়িত। কিন্তু এই উল্লেখিত বিষয়টো মানুহৰ মানসিক স্বাস্থ্য তথা আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰখনৰ লগত জড়িত। ঘৰখনত এটা Positive Environment বৰ্তাই ৰখাত

সকলোৰে কৰণীয় আছে। নকাৰাত্মক চিন্তা, কথা-বতৰা, কাজিয়া-পেছালে সুস্থ বাতাবৰণ ধৰি ৰখাত বাধাৰ সৃষ্টি হয়। ইয়াৰ বিপৰীতে Positive Affirmation, Positive self talk, ভাল কিতাপ পঢ়াৰ অভ্যাস, ভাল সংগীত শুনাৰ অভ্যাসে এটা সুস্থ পৰিবেশ বৰ্তাই ৰখাত সহায় কৰে।

৪) সঠিক পৰিপুষ্টি (Proper Nutrition)- সঠিক পৰিপুষ্টিৰ অভাৱে যিকোনো ব্যক্তিক বিভিন্ন ব্যাধিৰ মাজলৈ ঠেলি দিয়ে। আমাৰ শৰীৰটো এখন গাড়ীৰ দৰে। এখন গাড়ী চলিবলৈ যেনেদৰে পেট্ৰ'ল বা ডিজেল লাগে, চকাও বায়ু লাগে, ইঞ্জিন অইল বা ব্ৰেক অইল ইত্যাদি লাগে, যিবোৰ থাকিলেহে গাড়ীখন ভালদৰে চলিব পাৰে, একেদৰে মানুহৰ শৰীৰ নামৰ এই ইঞ্জিনটো চলিবৰ বাবে যথার্থ মাত্ৰাত প্ৰটিন, ভিটামিন, মিনাৰেল, ফাইবাৰ, পানী আদিৰ সকলোৰে প্ৰয়োজন হয়। কোনো এবিধ উপাদানৰ অভাৱে এই শৰীৰ নামৰ ইঞ্জিনটো চলাত বাধা প্ৰদান কৰিব পাৰে। গতিকে সঠিক পৰিপুষ্টি যুক্ত উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ আহাৰ সঠিক মাত্ৰাত খোৱাটো আমাৰ সকলোৰে বাবে প্ৰয়োজন।

ওপৰত উল্লেখিত চাৰিটা বিষয়ৰ প্ৰথম তিনিটা মানি চলাত আমাৰ সম্পূৰ্ণ নিয়ন্ত্ৰণ আছে। আমাৰ দৈনিক ৰুটিনখনৰ পৰা কিছুসময় শাৰিৰীক ব্যায়াম কৰাৰ বাবে আমি ৰাখিব পাৰোঁ। ৭/৮ ঘণ্টা আমি ইচ্ছা কৰিলে শুব পাৰো যদি আমি পদ্ধতিগতভাৱে দৈনিক কাম-কাজ বিলাক সম্পাদন কৰোঁ। আমি ইচ্ছা কৰিলে ঘৰখনত এটা সুস্থ পৰিবেশ বৰ্তাই ৰখাত মনোনিৱেশ কৰিব পাৰোঁ। ভাল কিতাপ, ভাল সংগীত, দৈনিক ধ্যান, প্ৰাৰ্থনা আদিৰ মাধ্যমেৰে আমি এনে এক সুন্দৰ আৰু সুস্থ বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰি লব পাৰো।

কিন্তু, Optimal Health ৰ যি চতুৰ্থ

সুস্থ সঠিক পৰিপুষ্টি (Proper nutrition) তাৰ ওপৰত আমাৰ বেছিভাগৰে নিয়ন্ত্ৰণ নাই। আজিৰ দিনত আমি সকলোৱেই আহাৰৰ বাবে বাহিৰৰ বজাৰখনৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰিবলগা হয়। চাউল, দালি, সেউজীয়া শাক-পাচলি, ফলমূলবোৰ বেছিভাগতেই সাৰ বা কীটনাশক ঔষধেৰে পৰিপূৰ্ণ, ভেজাল খাদ্যেৰে পৰিপূৰ্ণ বজাৰখনতেই আমি নিৰ্ভৰ কৰিবলগীয়া হৈছে। তাৰ বাহিৰে আমাৰ কোনো উপায়ো নাই। তাৰোপৰি আজিৰ তাৰিখত আমাৰ বহুতৰেই মাজত Junk Food খোৱাৰ যি প্ৰৱণতা গঢ়ি উঠিছে, সি সঁচাকৈয়ে এটা চিন্তনীয় বিষয়। কাৰণ বেছিভাগ এনে খাদ্যই পৰিপুষ্টি শূন্য। এই গোটেই পৰিৱেশটোৱে আমাৰ সমাজত এচাম শাৰিৰীক আৰু

মানসিক ভাৱে দুৰ্বল ব্যক্তিৰ সৃষ্টি কৰিব। এইখিনিতে প্ৰয়োজন আহি পৰে সঠিক পৰিপূৰক খাদ্যৰ (Food Supplement), যিখিনি পৰিপুষ্টি আমাক খাদ্যই যোগান ধৰিব পৰা নাই, যাৰ অভাৱে আমাৰ দেহত সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে, সেই Deficiency দূৰ কৰিবৰ কাৰণে কোনো উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ পৰিপূৰক খাদ্য আমি কোনো Certified Nutritionist ৰ পৰামৰ্শ অনুযায়ী গ্ৰহণ কৰিব পাৰোঁ।

এটা সুস্থ শৰীৰ আৰু এটা সুস্থ সজীৱ মনৰ কাৰণে optimal health ৰ এই কেওটা বিষয় মানি চলাটো সকলোৰে বাবে প্ৰয়োজন। নহলে হয়তো আমিও এদিন ক'ব লাগিব “My worst investment has been my health.”

শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ, সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাঃ এক উপলব্ধি

- শ্ৰী যুগল কিশোৰ বড়া
জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ কাৰ্যালয়,
শিৱসাগৰ

অসমৰ আধ্যাত্মিক আৰু সাংস্কৃতিক দৃশ্যপটৰ এগৰাকী অন্যতম ব্যক্তি মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ এজন ধৰ্মীয় সংস্কাৰকেই নহয় অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ এজন অদ্বিতীয় নিৰ্মাণকৰ্তাও। একেধাৰে ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তক, কবি, অনুবাদক, সঙ্গীতজ্ঞ, নাট্যকাৰ, চিত্ৰকৰৰ লগতে সমাজ সংস্কাৰক হিচাপে সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ নীতিসমূহ সমৰ্থন কৰা এজন সামাজিক দূৰদৰ্শীও আছিল। অসমীয়া জাতীয় জীৱন, সমাজ তথা সাংস্কৃতিৰ এনে এটা দিশ নাই য'ত শংকৰদেৱৰ কুশল হাতৰ পৰশ পৰা নাই। বিভিন্ন জাতি-উপজাতি, ধৰ্ম-বৰ্ণ “একে দেহে হ’ল লীন” বুলি উপলব্ধি কৰি সেই সমন্বিত ৰূপটোক আৰু গভীৰ, সুন্দৰ আৰু স্থায়ী কৰি তোলাৰ অৰ্থে তেওঁ নিজৰ সকলো প্ৰতিভা, মণীষা আৰু শ্ৰম নিয়োজিত কৰিছিল। শংকৰদেৱৰ বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঠনৰ সুদূৰ প্ৰসাৰী বহুমুখী অৱদানৰ কথা উপলব্ধি কৰিয়ে বাণীকান্ত কাকতিদেৱে মন্তব্য কৰিছে- “বহু দেৱতাৰ মাজত প্ৰধান দেৱতাৰ সন্ধান দান, বহু সত্যৰ ভিতৰত সনাতন সত্যৰ উপলব্ধিৰ প্ৰতি সামাজিক চৈতন্যৰ জাগৰণ, আমাৰ জাতীয় আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰত মহাপুৰুষৰ প্ৰধান দান।” সেয়ে গুৰুজনাৰ ধৰ্মীয় ও সমাজ সংস্কাৰৰ প্ৰভাৱে শতিকা অতিক্ৰম কৰি অসমৰ সমাজ জীৱনত এক অমলিন ছাপ পেলাইছে।

শংকৰদেৱে ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল “এক শৰণ নাম ধৰ্ম”, যিয়ে এজন ইশ্বৰ ভগৱান বিষ্ণুৰ প্ৰতি ভক্তি ও বিশ্বাস প্ৰচাৰ কৰিছিল। এই “এক শৰণ নাম ধৰ্ম”ৰ প্ৰাথমিক তাৎপৰ্য ধাৰ্মিক হলেও ইয়াৰ এক গভীৰ সামাজিক প্ৰভাৱ সেই সময়ৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে বৰ্তি আছে। একক ঐশ্বৰিক সত্ত্বাৰ উপাসনাত গুৰুত্ব দি গুৰুজনাই জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণৰ বান্ধোন অতিক্ৰম কৰি সমাজক একত্ৰিত কৰাৰ লক্ষ্য আগত ৰাখিছিল। যিহেতু সকলোৰে মাজত এক ইশ্বৰ, এক আত্মাৰে বসবাস, সেয়ে বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ লোকৰ মাজত পাৰস্পৰিক পাৰ্থক্য আতৰাই সাৰ্বজনীন ভাতৃত্ববোধেৰে সমাজৰ বিভিন্ন গোটাৰ লোকসকলক একত্ৰীকৰণৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। ইয়াৰ এক অন্যতম উদাহৰণ হিচাপে গুৰুজনা কোচবিহাৰত থকা সময়ছোৱাৰত কোচবিহাৰৰ ৰজাৰ হৈ কাম কৰা এজন মুছলমান দৰ্জী চান্দসাইক তেওঁৰ শিষ্যত্ব প্ৰদান কৰিছিল। তেওঁ শিক্ষাই সামাজিক পৃষ্ঠভূমি নিৰ্বিশেষে সকলো ব্যক্তিৰ মাজত সমতাৰ অনুভূতি প্ৰচাৰ কৰিছিল।

আজিৰপৰা ৫০০ বছৰৰ আগৰ যি সমাজত শংকৰদেৱে জন্মগ্ৰহণ ও জীৱন-যাপন কৰিছিল, তাত তেওঁ দেখা পাইছিল পৰস্পৰাগত হিন্দু ধৰ্মৰ কঠোৰ শ্ৰেণীবদ্ধ গাঠনি, য'ত ব্যক্তিৰ আধ্যাত্মিক আৰু সামাজিক প্ৰৱেশাধিকাৰ সামাজিক স্থিতিৰ

দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ বাবে তেওঁ জাতি আধাৰিত বৈষম্য, অস্পৃশ্যতা আদিৰ তীব্ৰ বিৰোধিতা কৰিছিল। প্ৰান্তীয় সমাজ, নিপীড়িত পুৰুষ মহিলা তথা সমাজৰ সকলো বৰ্গৰে ধাৰ্মিক ও সামাজিক উত্তৰণৰ বাবে নামঘৰত কীৰ্তন-প্ৰসঙ্গ আদি ধৰ্মীয় প্ৰথা, ৰীতি-নীতিৰ জৰিয়তে তেওঁ এনে এক পৰিবেশ সৃষ্টি কৰিলে য'ত বিভিন্ন পৃষ্ঠভূমিৰ ব্যক্তিয়ে উপাসনাত একত্ৰিত হ'ব পাৰে আৰু ফলস্বৰূপে সম্প্ৰীতি আৰু সমতাৰ অনুভূতি বৃদ্ধি হয়। সামাজিক বৈষম্য চিৰস্থায়ী কৰি ৰখা প্ৰচলিত নীতি নিয়মক প্ৰত্যাহ্বান জনাই প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ অন্তৰ্নিহিত মৰ্যাদা আৰু মূল্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ, গুৰুজনাৰ সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ প্ৰতি এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান।

প্ৰচলিত সমাজ ব্যৱস্থাত থকা অন্ধবিশ্বাস, কু-প্ৰথা, তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰৰ প্ৰভাৱৰ পৰা মুক্ত কৰি সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে শংকৰদেৱে শিক্ষাৰ প্ৰচাৰ ও প্ৰসাৰৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল। জ্ঞানক সমাজ সবলীকৰণৰ মূল চাবিকাঠি বুলি অনুভৱ কৰি তেওঁ “সত্ৰ” নামেৰে প্ৰতিষ্ঠান স্থাপন কৰিছিল আৰু এই অনুষ্ঠান সমূহে শিক্ষা আৰু আধ্যাত্মিক জ্ঞানৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হিচাপে কাম কৰিছিল। জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে পৰম্পৰাগত শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত শূদ্ৰ, জনজাতীয় পুৰুষ মহিলা সকলোকে এই সত্ৰ সমূহে শিক্ষা প্ৰদান কৰিছিল। শিক্ষাৰ জৰিয়তে গুৰুজনাই অজ্ঞতা আৰু উৎপীড়নৰ চক্ৰটো ভাঙিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল যাৰ ফলত অধিক আলোকিত আৰু ন্যায়সংগত সমাজৰ পথ প্ৰশস্ত হৈছিল।

গুৰুজনাৰ শিক্ষাত সকলো জীৱৰ প্ৰতি সহানুভূতি আৰু নৈতিক আচৰণৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। কীৰ্তন-ঘোষাত মহাপুৰুষ জনাই

লিখিছে,

কুকুৰ চণ্ডাল গৰ্দভৰো আত্মাৰাম।
জানিয়া সবাকো পৰি কৰিবা প্ৰণাম॥

১৮২৩ (শ্ৰীকৃষ্ণৰ বৈকুণ্ঠ প্ৰয়াণ)

ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে কুকুৰ, চণ্ডাল, গাধ সকলোৰে আত্মাত প্ৰভু ইশ্বৰ বিৰাজমান আৰু এই কথা উপলব্ধি কৰিয়ে সকলোকে সন্মান কৰা উচিত। এনেদৰে গুৰুজনে শ্ৰেণী, ধৰ্ম আৰু জাতিগত পাৰ্থক্য দূৰ কৰি সকলোৰে মাজত দয়া সহানুভূতি আৰু অহিংসাৰ দৰে গুণসমূহ পালন কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰি পাৰম্পৰিক সন্মান ও সম্প্ৰীতিৰ সংস্কৃতি গঢ়ি তুলিছিল। কীৰ্তন ঘোষাৰ এনে শ্লোকে সকলো ধৰ্মৰ মৌলিক সমতা আৰু এক ইশ্বৰৰ দৰে মূল্যবোধ জাগ্ৰত কৰি এক ন্যায়সংগত আৰু সহানুভূতিশীল সম্প্ৰদায়ৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল। তেওঁৰ শিক্ষাই ধৰ্মীয় সীমা অতিক্ৰম কৰি ভিন্ন পৃষ্ঠভূমিৰ অনুগামী সকলক এক উমৈহতীয়া লক্ষ্যৰ সন্ধানত একত্ৰিত হ'বলৈ অনুপ্ৰেৰণা দিছিল- যি আছিল এক ন্যায়সংগত সমাজৰ উপলব্ধি।

সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ দৰে সামাজিক দৰ্শনৰ পুৰুষা ব্যক্তি হিচাপে শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলৰ লগতে প্ৰজন্মক অনুপ্ৰাণিত কৰি আহিছে। তেওঁৰ শিক্ষা আৰু সংস্কাৰে অসমৰ ধৰ্মীয় দৃশ্যপটৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগতে এক অধিক সামগ্ৰিক আৰু সহানুভূতিশীল সমাজৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল। ভক্তি, শিক্ষা আৰু নৈতিকতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰি শংকৰদেৱে জাত-পাত, উচ্চ-নীচ, স্পৃহ্য-অস্পৃহ্য আদিৰ দৰে সামাজিক ব্যাধি উৎখাত কৰি সামাজিক ন্যায় আৰু সমতাৰ দৰে দৰ্শন আগবঢ়াই যি গণতান্ত্ৰিক সমাজৰ দৃষ্টিভংগী পোষণ কৰিছিল সেয়া আজিও প্ৰাসংগিক আৰু প্ৰভাৱশালী হৈ আছে আৰু ভৱিষ্যতেও থাকিব।

Persons with Disabilities: Laws, Rights and Entitlements

- Sri Saumar Jyoti Das
District Judiciary, Sivasagar

According to the United Nations Convention on Rights of Persons with Disabilities (UNCRPD), “Persons with Disabilities include those who have long-term physical, mental, intellectual or sensory impairments which in interaction with various barriers may hinder their full and effective participation in society on an equal basis with others.”

As per Census report of 2011, in India there are over 26.8 million persons with disabilities constituting 2.21% of the total population and Assam has 67 % of the entire disabled population in the north eastern region of India – with 4,80,065 persons with disabilities out of 7,14,363 across the 7 states.

United Nations Convention on Rights of Persons with Disabilities (UNCRPD)

UNCRPD is the first human rights treaty to be finalized in this millennium and is a reflection of the readiness of the international community to recognize that disability is a human rights issue that requires deep understanding and strong

and specific action. The Convention was adopted by the United Nations General Assembly on December 13, 2006 and came into force on 3rd May 2008.

The purpose of the Convention is to promote, protect and ensure the full and equal enjoyment of all human rights and fundamental freedoms by all persons with disabilities, and to promote respect for their inherent dignity and the principles of the Convention are:

- Respect for inherent dignity, individual autonomy including the freedom to make one’s own choices, and independence of persons;
- Non-discrimination;
- Full and effective participation and inclusion in society;
- Respect for difference and acceptance of persons with disabilities as part of human diversity and humanity;
- Equality of opportunity;
- Accessibility;
- Equality between men and women;
- Respect for the evolving capacities of children with disabilities and

respect for the right of children with disabilities to preserve their identities.

UNCRPD was opened for signature on 30th March 2007 and there were 82 signatories to the Convention, 44 signatories to the Optional Protocol, and 1 ratification of the Convention. This is the highest number of signatories in history to a UN Convention on its opening day. India was the first amongst the countries to sign the convention and on 1st October 2007 UNCRPD was ratified by India. Once Convention is ratified, it becomes obligatory for the State to bring its laws on disabilities in conformity with the UNCRPD.

Disability Legislations in India

The Constitution of India applies uniformly to every legal citizen of India, whether they are disabled or non disabled

persons. Apart from the Constitutional rights, several social legislations are also implemented for protection of the rights of persons with disabilities in India and these are :-

1. The Rights of Persons with Disabilities Act, 2016

The Act replaces the Persons with Disabilities (Equal Opportunities, Protection of Rights and Full Participation) Act, 1995 and came into force on April 19, 2017. It fulfils the obligations to the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (UNCRPD), to which India is a signatory.

The types of disabilities have been increased from existing 7 (PwD Act, 1995) to 21 in the RPwD Act., 2016 and the Central Government will have the power to add more types of disabilities. The 21 disabilities are given below:-

1. Physical Disability			
Locomotor Disability- <ul style="list-style-type: none"> • Leprosy Cured Person • Cerebral Palsy • Dwarfism • Muscular Dystrophy • Acid Attack Victims 	Visual Impairment- <ul style="list-style-type: none"> • Blindness • Low Vision 	Hearing Impairment- <ul style="list-style-type: none"> • Deaf • Hard of Hearing 	Speech and Language Disability
2. Intellectual Disability <ul style="list-style-type: none"> • Specific Learning Disabilities • Autism Spectrum Disorder 		3. Mental Behaviour (Mental Illness)	
4. Disability caused due to- <ul style="list-style-type: none"> • Chronic Neurological Condition such as (i) Multiple Sclerosis, (ii) Parkinson's Disease • Blood Disorder (i) Haemophilia, (ii) Thalassemia (iii) Sickle Cell Disease 		5. Multiple Disabilities	
<p><i>Persons with "benchmark disabilities" are defined as those certified to have at least 40 percent of the disabilities specified above.</i></p>			

The purpose of the Act is to fix responsibilities on Government to ensure that the persons with Disabilities enjoy the rights to equality, life with dignity and respect for his or her integrity equally with others. Unlike the PwD Act, 1995, the RPwD Act, 2016, explicitly envisages civil and political rights of persons with disabilities in addition to envisaging the economic, social, and cultural rights of such persons and adopts a social and human rights-based approach to disability. The Act recognizes all persons with disabilities as persons before the law and enjoins it upon the appropriate Government to ensure that they are able to enjoy their legal capacity equally with others. The Act also explicitly stipulates non-discrimination on ground of disability and addresses inter-sectional concerns of gender and age with disability. It adopts a twin-track approach with the result that in addition to making dedicated and specific provisions for women and children with disabilities, it also mentions them in other appropriate places as well.

Overview of the RPwD Act:

Education: Every child with a benchmark disability between the 6 to 18 years shall have the right to free education in a neighbourhood school. Appropriate government and local authorities to

ensure that every child with a benchmark disability has access to free education in an appropriate environment till he attains the age of eighteen years.

Skill Development and Employment:

The Act has a gamut of provisions relating to vocational training and self-employment, non-discrimination in employment, appointment of grievance redressal officer, institutionalization of equal opportunity policy, etc.

Social Security, Health, Rehabilitation

& Recreation: Government to safeguard & promote rights of PwDs and formulate schemes and programs for social security, health, recreation, sports and cultural activities.

Special Provisions for Person with Benchmark disabilities:

- Free education between the age of six to eighteen years.
- All Govt. institutions of higher education shall reserve not less than five percent seats for persons with benchmark disabilities.
- Persons with benchmark disabilities shall be given an upper age relaxation of five years for admission in institution of higher education.
- Four percent Reservation for PwDs in Government job.

- Five per cent reservation in allotment of agricultural land and housing in all relevant schemes and development programmes, with appropriate priority to women with benchmark disability.
- Five per cent reservation in all poverty alleviation and various developmental schemes with priority to women with benchmark disability.
- Five per cent reservation in allotment of land on concessional rate, where such land is to be used for the purposes of promoting housing, shelter, setting up of occupation, business, enterprise, recreation centres, and production centres

Duties & responsibilities of governments:

- Awareness campaigns
- Lay down rules for standards of accessibility for physical environment, transportation, information and communication.
- Mandatory observance of accessibility norms
- Existing public buildings to be made accessible within 5 years from date of notification
- Service providers (Govt & non-govt) to comply with accessibility norms within 2 years
- Human resource development

2. Mental Healthcare Act, 2017

The Act came into operation on 7 April, 2017 which repeals the Mental Health Act, 1987. Like RPwD Act, 2016, this Act also fulfils the obligations to the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (UNCRPD). Mental Healthcare Act, 2017 (MHA) is an Act to provide for mental healthcare and services for persons with mental illness and to protect, promote and fulfil the rights of such persons during delivery of mental healthcare and services and for matters connected therewith or incidental thereto.

The term Mental Illness in MHA 2017 is given an elaborate definition which was lacked by the previous act of 1987 in which mental illness was defined as any mental disorder and seldom as mental retardation, it is now defined in section 2 under the Act according to which Mental Illness means a substantial disorder of thinking, mood, perception, orientation or memory that grossly impairs judgment, behaviour, capacity to recognise reality or ability to meet the ordinary demands of life, mental conditions associated with the abuse of alcohol and drugs, but does not include mental retardation which is a condition of arrested or incomplete development of mind of a person, specially characterised by sub normality of intelligence.

Key Provisions of the Act:

Rights of Persons with Mental Illness:

Every person shall have the right to access mental health care and treatment from services run or funded by the government. The right to access mental health care includes affordable, good quality of and easy access to services. Persons with mental illness also have the right to equality of treatment, protection from inhuman and degrading treatment, free legal services, access to their medical records, and complain regarding deficiencies in provision of mental health care. The provisions include the following:

- Section 18. Right to access mental healthcare.
- Section 19. Right to community living.
- Section 20. Right to protection from cruel, inhuman and degrading treatment.
- Section 21. Right to equality and non-discrimination.
- Section 22. Right to information.
- Section 23. Right to confidentiality.
- Section 24. Restriction on release of information in respect of mental illness.
- Section 25. Right to access medical records.
- Section 26. Right to personal contacts and communication.

- Section 27. Right to legal aid.
- Section 28. Right to make complaints about deficiencies in provision of services.

Advance Directive: A person with mental illness shall have the right to make an advance directive that states how he/she wants to be treated for the illness and who his/her nominated representative shall be. The advance directive should be certified by a medical practitioner or registered with the Mental Health Board.

Decriminalization of suicide: As provided in Section 115;

1. Notwithstanding anything contained in Section 309 of the Indian Penal Code any person who attempts to commit suicide shall be presumed, unless proved otherwise, to have severe stress and shall not be tried and punished under the said code.
2. The Appropriate Government shall have a duty to provide care, treatment and rehabilitation to a person, having severe stress and who attempted to commit suicide, to reduce the risk of recurrence of attempt to commit suicide”.

Abolishment the barbarous treatments:

- It also affirms that a person with mental illness shall not be subjected

to electroconvulsive therapy (ECT) therapy without the application of muscle relaxants and anaesthesia.

- Electro-convulsive therapy for minors is prohibited.
- Chaining in any manner or method whatsoever is banned.

3. The Rehabilitation Council of India Act, 1992

The Rehabilitation Council of India (RCI) was set up as a statutory body by the Govt. of India on 22.06.1993, to regulate and monitor services given to persons with disabilities (PwDs), to standardise syllabi and to maintain a Central Rehabilitation Register of all qualified professionals and personnel working in the field of Rehabilitation and Special Education. The Rehabilitation Professionals means Audiologist & Speech Therapist, Clinical Psychologists, Hearing aid & ear mould technicians, Rehabilitation Engineers (prosthetic & orthotic) and technicians, Special teachers, Vocational counselors, Multipurpose rehabilitation therapist, technicians etc.

The Objectives and features of RCI are:

- Regulation of training Policies and Programmes in the field of Rehabilitation of PwDs.
- Prescription of minimum standards and regulation of Education &

Training institutions.

- Standardization of training courses for rehabilitation professionals/ personnel dealing with PwDs.
- Promotion of research in Rehabilitation & special education.
- Recognition of institutions & universities running degree, diploma & certificate courses in the field of Rehabilitation of the disabled.
- Maintenance of Central Rehabilitation Register.
- Continuing Rehabilitation Education

4. National Trust for the Welfare of Persons with Autism, Cerebral Palsy, Mental Retardation & Multiple Disabilities Act, 1999

The National Trust was set up as a statutory body by the Govt. of India with a vision of an inclusive society which values human diversity and enables and empowers full participation of Persons with Disabilities (PwDs) to live independently with dignity, equal rights and opportunities.

Objectives of the National Trust Act:

- To enable and empower PwDs to live as independently and as fully as possible within, and as close to the community to which they belong
- To strengthen facilities, provide support to PwDs to live within their own families

- To extend support to registered organizations to provide need based services during period of crisis in the family of persons with disability
- To deal with problems of persons with disabilities who do not have family support
- To promote measures for the care and protection of persons with disability in the event of death of their parent/ guardian
- To evolve procedures for the appointment of guardians and trustees for persons with disability requiring such protection
- To facilitate the realization of equal opportunities, protection of rights and full participation of persons with disability

Conclusion:

Although there are several legal and constitutional rights for persons with disabilities, but in day to day life they have to suffer discrimination whether it may be for environmental barriers like lack of accessible transportation, building,

road, information and communication etc. or it may be for a negative attitude of the society towards them. We have to understand that working for disability is not only a charitable approach but also a right based approach. Recently Hon'ble Gauhati has framed an Equal Opportunity Policy for persons with disabilities on 27.02.2024. in pursuance to the Sec. 21 of the Rights of Persons with Disabilities Act 2016. This is indeed great that the Hon'ble Gauhati High Court has taken the initiative to do it whereas most of the Government Departments (either Central Government or State Government) have not done it till now. Apart from the proper implementation of the legislations for PwDs, a positive mindset of people towards disability also required for making an inclusive society. Moreover, the government has the responsibility for the inclusion and participation of persons with disabilities explicitly into mainstream development to transform the society into a better place for all people.

References:

- a. <https://social.desa.un.org>
- b. <https://ghconline.gov.in>
- c. <https://www.indiacode.nic.in>
- d. <https://vikaspedia.in>
- e. *study materials of Disability Law Unit, Shishu Sarothi, Guwahati*

মোৰ এক সুকীয়া অনুভৱ

- শ্ৰী নিতুল দোলাকাষৰীয়া
জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ কাৰ্যালয়,
শিৱসাগৰ

ঐতিহাসিক শিৱসাগৰ জিলাৰ মাজমজিয়াত অৱস্থিত শিৱসাগৰ শিৱদৌল আৰু শিৱসাগৰ বৰপুখুৰীৰ নিচেই কাষতে অৱস্থিত জিলা দণ্ডাধীশ আৰু জিলা সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ কাৰ্যালয়, কি এক মনোৰম পৰিবেশ, বাটৰ বাটৰুৱাইও সেই বৰপুখুৰীৰ পাৰত বৈ সেই মনোৰম দৃশ্য উপভোগ কৰি যায়। মই মোৰ স্কুলীয়া জীৱনৰ পৰাই এই স্থান, এই কাৰ্যালয় সমূহ দেখি আহিছো আৰু তেতিয়াৰপৰাই এই স্থান আৰু এই পৰিবেশৰ প্ৰতি বৰকৈ আকৃষ্ট হৈছিলো আৰু মনতে ভাব হৈছিল এই মনোৰম পৰিবেশৰ মাজত কাৰ্য নিৰ্বাহ কৰা প্ৰতিজন চৰকাৰী কৰ্মচাৰী বৰ সৌভাগ্যৱান। মই মোৰ কলেজীয়া জীৱন শেষকৰি লগৰবিলাকৰ সৈতে যেতিয়া সেই শিৱদৌলৰ সন্মুখ ভাগত অৱস্থিত নিযুক্তিৰ নথিপত্ৰ বিক্ৰী কৰা সেই দোকান বিলাকলৈ আহিছিলো, তেতিয়া পৰাই এই মনোৰম পৰিবেশৰ মাজত অৱস্থিত চৰকাৰী কাৰ্যালয় সমূহৰ এজন কৰ্মচাৰী হবলৈ মনত এটি সপোন, এটি ভাব জাগি উঠিছিল। মোৰ সেই আশা সেই সপোন ২০১৭ চনৰ ৩০ জুন তাৰিখে বাস্তৱত পৰিণত হয় আৰু মই সন্মানীয় শিৱসাগৰ জিলা সত্ৰ ন্যায়ধীশ কাৰ্যালয়ৰ পৰা এজন তৃতীয় বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী হিচাপে নিযুক্তি পত্ৰ লাভ কৰোঁ। এইয়া কেৱল সম্ভৱ নিজৰ প্ৰতি থকা বিশ্বাস, নেদেখাজনৰ কৃপাদৃষ্টি আৰু মোৰ পিতৃ মাতৃৰ আৰ্শ্ববাদত।

২০১৭ চনৰ ০১ জুলাইৰ পৰাই মই মোৰ

কৰ্মজীৱনৰ আৰম্ভণি কৰোঁ জেঠজনৰ দিহা-পৰামৰ্শ উৎসাহ সাহস গ্ৰহণকৰি। কৰ্মজীৱনৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই আমি শুনি আহিছিলোঁ যে শিৱসাগৰ জিলাৰ আৰক্ষী অধীক্ষক কাৰ্যালয়ৰ কাষতে আমাৰ জিলা সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ এক স্বতন্ত্ৰ কাৰ্যালয়ৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য চলি আছে, কিন্তু ভবা নাছিলো ই ইমান সোনকালে সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিব আৰু আমি স্থানান্তৰিত হব লাগিব। সচাকৈয়ে বহুত মনত পৰিব সেই এৰি অহা দিনবোৰলৈ, সদায় কাৰ্যালয়লৈ আহোঁতে শিৱদৌলৰ আগেদি মূৰটো দোৱাই আহি কাৰ্যালয়ত প্ৰবেশ কৰা, এইয়া আমাৰ বাবে যেন এক সৌভাগ্য আছিল, দিনটোৰ কৰ্ম ব্যস্ততাৰ মাজত কেতিয়াবা বিৰতিৰ বেলিকা বৰপুখুৰীৰ পাৰত সেই মনোৰম দৃশ্য উপভোগ কৰা আৰু বৰপুখুৰীৰ মাজৰ পৰা ভাহি অহা সেই নিৰ্মল বতাহে দেহ মন জুৰ পেলাই নিয়া, আকৌ ফাগুন মাহত প্ৰতি বছৰে ৩/৪ দিনিয়াকৈ পালন কৰি অহা শ্ৰীশ্ৰী মহা শিৱৰাত্ৰি পূজা আৰু সেই পূজাৰ লগতে সংগতি ৰাখি শিৱদৌলৰ চাৰিওকাষে ৰাজ্যৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অহা ৰংবিৰঙৰ দোকানবোৰ, সেই মেলা আৰু পূজাই আমাৰ মনত এক সুকীয়া উন্মাদনা প্ৰদান কৰি আহিছিল। এতিয়া এই সকলোবোৰ যেন অতীত হবলৈ আগবাঢ়িছে।

চলিত বৰ্ষৰ ১৫ জুন তাৰিখৰ ভিতৰত আমি সকলোৱে স্থানান্তৰিত হব লাগিব বুলি সন্মানীয় জিলা সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ নিৰ্দেশ পোৱাৰ পাছত মই আৰু মোৰ

দুজন সতীৰ্থয়ে চাপলি মেলিলোঁ নতুনকৈ নিৰ্মীয়মান কৰ্মখলীলৈ। আটকধুনীয়াকৈ সুসজ্জিত এক চাৰি মহলীয়া অট্টালিকা, দেখি আনন্দত আত্মহাৰা হৈ পৰিলো, এইয়া যে আমাৰেই কৰ্মস্থলী বুলি, মনতে এক ভাব হয় ইমান ধুনীয়া এক কাৰ্য্যালয় শিৱসাগৰ জিলাত দ্বিতীয় এটা যেন কতোৱেই নাই আৰু তেতিয়াই মনতে এক সংকল্প ললোঁ যে আমাৰ এই কাৰ্য্যালয় ভাগিৰ সুন্দৰতা বৰ্তাই ৰখাৰ দায়িত্ব

আমাৰ।

সদৌ শেষত মহামান্য গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়লয়ক ধন্যবাদ ও কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ, যি নিকা পদ্ধতিৰে নিযুক্তি প্ৰদান কৰি আমাক এনে এটি আটকধুনীয়া কাৰ্য্যালয়ৰ অংশীদাৰ কৰাৰ বাবে।

ভাৰতীয় ন্যায়িক ব্যৱস্থাৰ জয়যাত্ৰা অব্যাহত থাকক।

In the House of Justice: Exploring the inner sanctum of Judiciary and Debunking myths

- Sri Dipjyoti Bharali
District Judiciary, Sivasagar

In our collective consciousness, the Judiciary stands as a rampart of truth, impartiality and fairness. Indian judiciary functions effectively and impartially to ensure a system of checks and balance for the other two organs. If not, democracy will merely be a mirage. It is the judicial autonomy which sets ground for justice. It depends highly on factors like prevailing political environment, impartial stand of the judges, and people's faith in the court system etc. SC also held in the Union of India vs. R Gandhi case that- *"If impartiality is the soul of the judiciary, independence is the lifeblood. Without independence, impartiality cannot thrive. Independence is not freedom for judges to do what they like; it is the freedom of judicial thought."* The Indian lawmakers and the Constitution have provided enough power to judiciary to balance the other organs of state and protect the right of individuals from being overridden by

the partisan politics.

Exploring the inner sanctum of judiciary unveils a realm where justice is meticulously crafted, debated and delivered in view of safeguarding rights and ensuring societal order. The consecrated halls of judiciary symbolize the aspirations of individuals and society irrespective of any discrimination and barrier for a just and equitable opinion where the rule of laws reigns supreme. The hallowed halls of Court are embodiment of the dynamics between lawyers, judges, witnesses and parties showcasing a glimpse into the complexities of judicial process. As one enters the elevated court room, there is a sense of grandeur and solemnity reflecting the majesty of the law, with a central dais where the judge presides over. Judges being the guardians of justice hold a solemn duty to impart fair adjudication and uphold rule of law. Their opinion traverses through complex

legal doctrines, precedents and statutes to decipher the essence of justice.

Courtroom serves as the theatre where legal battles unfold, arguments are passionately articulated and the clash of opposing viewpoints seeks resolution through reasoned judgments. Courtroom proceedings provide insight into how the legal system operates--starting from filing of cases, application of laws to the presentation of evidence and the administration of justice.

Beyond courtroom, administrative functions also play a key role in supporting the judicial operations. The court staff is also instrumental in this entire process. They manage case dockets, schedule hearings and trials, process filings and aid in logistical support to judges and litigants. The behind-the-scenes operations of the court personnel are a testament to the dedication, professionalism and commitment to justice exhibited by judges, attorneys and all associated with it. While much of this work remain unnoticed by the public, it is quite indispensable to the judiciary's mission of upholding the rule of law and ensuring access to justice for all.

However judicial literacy of common people discloses a myriad of myths and misconceptions that shape perceptions of the legal system. The following are some examples of it:

First, it is a widespread misconception that while deposing in a case, witnesses swear in oaths by placing hands on Holy Scriptures like-Gita, Koran, Bible. It would also be wrong to say that such a tradition never existed in India. There was really a time when witnesses did have to swear in by the sacred book of his or her religion. This was supposed to make them speak "nothing but the whole truth". It was a system in the Mughal era when the Hindus have to swear by the sacred Holy water of Ganges or the Bhagavad Gita, the Muslim by the Koran. The tradition continued well into the British era and soon it was abolished and uniformity was brought. This received recognition after the Indian Oaths Act, 1873 and 1969. At present the witnesses before deposing give an affirmation in words like: "I do solemnly affirm that what I shall state shall be the truth, the whole truth and nothing but the truth."

Secondly, people consider Indian judiciary to be slow or ineffective. Indeed judicial system faces a backlog and delays in dispensation of justice. But that does not simply mean Judges sit idle and court remains paralyzed. Being into that system of subordinate judiciary, I personally observe some factors that exacerbate case proceeding, impart more life to the case records, turning them wear colourful Title pages and adding bonus point for

their final disposal. These may include instances- while moving case records some junior legal practitioners being naive and ignorant about case proceeding fixed, certain legal practitioners seeking several adjournments in the name of bona fide mistakes and on grounds like two or more parties suffering from same ailment, poor conduct of cases and a couple of ones sticking to 'tarikh pe tarikh' culture.

Third one is confusion between filmy court and real court scenario. The kind of crowd displayed in a filmy Court, the dramatic way of presentation of facts or arguments, witnesses rush to the Court at the climax to testify and turn the complete scenario, judges banging the gavel and saying "Order, order" for maintaining decorum --all these find no place in real Court frame. Unlike in cinema, the size of Courts in subordinate judiciary is small in size with limited entry of individuals and common people are not permitted to take part in Court proceedings.

Next, "justice costs high". However this perception is not entirely a myth nor

the whole truth. While legal fees, court fees and other expenses of pursuing justice make certain people skeptical, there are also systems like NALSA (National Legal Services Authority), DLSA (District Legal Services Authority) and pro bono services which provide free valuable and competent legal aid and help to mitigate these costs for those in need, especially the marginalized and weaker sections of society.

In conclusion, exploring the inner workings of the judiciary reveals a complex system of justice that dispels many myths and misconceptions surrounding its operations. Through transparency, accountability, and a commitment to upholding the rule of law, the judiciary serves as a cornerstone of democracy, ensuring fairness and equality for all. Yet it is not immune to challenges and criticisms. However it remains a vital institution, continuously evolving to meet the demands of an ever-changing society. Therefore understanding its inner essence is of utmost importance to assess its role in maintaining the fabric of civil society.

ইতিহাসৰ সোণালী বাটেৰে বৰ্তমানৰ শিৱসাগৰ

- শ্ৰী অপূৰ্বজ্যোতি গগৈ
জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়ধীশৰ কাৰ্যালয়,
শিৱসাগৰ

উজনি অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ দক্ষিণ দিশত অৱস্থিত শিৱসাগৰ জিলাখন অসমৰ ভিতৰত এখন ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ তথা ঐতিহ্যপূৰ্ণ জিলা। সূদূৰ মুং মাও (বৰ্তমান দক্ষিণ চীনৰ য়ুন্নান প্ৰদেশ)ৰ শান বংশৰ যুৱৰাজ ছ্যু-কা-ফাই পাটকাই পৰ্বত পাৰ হৈ আহি সেই সময়ৰ অসমৰ ভূমিপুত্ৰসকল কছাৰী, বৰাহী, মৰাণ, মটক ইত্যাদি জনগোষ্ঠীৰ লগত সম্পৰ্ক স্থাপনেৰে বৰ অসমৰ বুনীয়াদ ৰচনা কৰা প্ৰথমজন ৰজা হিচাপে তেওঁৰ আহোম সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰথম খুটিটো পুতিছিল এই শিৱসাগৰ জিলাতে। অবিভক্ত শিৱসাগৰ জিলাৰ চৰাইদেউত তেওঁ প্ৰথম ৰাজধানী পাতিছিল। ইয়াৰ পাছত ক্ৰমে দিচাঙৰ পাৰৰ চৰগুৱা, বকতা আৰু গড়গাঁৱত ৰাজধানী পাতে। স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহই শিৱসাগৰৰ মেটেকাক 'ৰংপুৰ' নাম দি গড়গাঁৱৰ পৰা ৰাজধানী এই স্থানলৈ তুলি আনে। স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহৰ পৰৱৰ্তী ৰজা শিৱসিংহৰ ৰাণী 'বৰৰজা' অম্বিকাই এই ৰংপুৰৰ ওচৰৰ (কোনো বুৰঞ্জীবিদৰ মতে ভগৱান শিৱৰ নামত উচৰ্গা কৰি) ২৭৫ একৰ এলেকা সামৰি এটা বৃহৎ পুখুৰী খন্দোৱায়। এই পুখুৰী আৰু ইয়াৰ পাৰত নিৰ্মাণ কৰোৱা সুউচ্চ শিৱমন্দিৰৰ সৈতে ঠাইখনৰ নাম 'শিৱপুৰ' হিচাপে পৰিচিত হয়। পৰৱৰ্তী সময়ত পুখুৰী আৰু নগৰখনৰ নাম মুখ বাগৰি শিৱপুৰৰ সলনি শিৱসাগৰ হৈ পৰে। ১৬৯৯ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৭৮৮ খ্ৰীষ্টাব্দলৈকে শিৱসাগৰ আহোম ৰাজ্যৰ

ৰাজধানী আছিল। আহোম ৰাজ্য পতনৰ সময়ত ১৮৩৩ খ্ৰীষ্টাব্দত ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পানীয়ে পুৰন্দৰ সিংহৰ উজনি অসমৰ কৰতলীয়া ৰজা পাতে। ১৮৩৮ খ্ৰীষ্টাব্দত আহোম ৰজাৰ শাসনৰ ওৰ পৰিল অৰ্থাৎ, সমগ্ৰ অসম বৃটিছ সাম্ৰাজ্যৰ অধীনলৈ যায়। সেই বছৰে ১৬ ছেপ্তেম্বৰত কৰ্ণেল আডাম নামৰ এজন ইংৰাজ বিষয়া বৃটিছৰ ৰাজনৈতিক প্ৰতিনিধিকৰূপে অসমত নিযুক্ত হয়। ১৮৩৯ খ্ৰীষ্টাব্দত এক ঘোষণাপত্ৰৰ জৰিয়তে উজনি অসমক শিৱসাগৰ আৰু লক্ষীমপুৰ নামেৰে দুখন প্ৰশাসনিক জিলাত বিভক্ত কৰা হয়। পশ্চিমত ধনশিৰী নদী আৰু পূৱত নামচাং টিপাম পৰ্বতক সীমা কৰি প্ৰথম শিৱসাগৰ জিলাখন গঠন কৰা হয়। পৰৱৰ্তী কালত শিৱসাগৰ জিলাখনৰ পৰিসৰ অধিক বিস্তৃত হয় আৰু ইয়াক শিৱসাগৰ, যোৰহাট আৰু গোলাঘাট এই তিনিটা প্ৰশাসনিক মহকুমাত বিভক্ত কৰা হয়। ১৯৮৩ চনত শিৱসাগৰ মহকুমা শিৱসাগৰ জিলালৈ উন্নীত কৰা হয় আৰু মহকুমা হিচাপে শিৱসাগৰ মহকুমা, নাজিৰা মহকুমা আৰু চৰাইদেউ মহকুমা হয়। শেহতীয়াকৈ চৰাইদেউক জিলা হিচাপে উন্নীত কৰা হৈছে।

১৮২৬ খ্ৰীষ্টাব্দত যাণ্ডাবু সন্ধিৰ জৰিয়তে ইতিমধ্যে ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পানীয়ে অসমৰ শাসনভাৰ হস্তগত কৰে আৰু বৃটিছৰ লগত অহা আমেৰিকান খ্ৰীষ্টিয়ান মিছনেৰী সকলে ১৮৪১ চনত ঐতিহাসিক শিৱসাগৰৰ দিখৌ নৈৰ পাৰত দৈকলঙীয়া নামৰ

ঠাইত স্থাপন কৰিলে 'মিছন প্ৰেছ'। এই প্ৰেছ স্থাপনৰ ঐতিহাসিক ঘটনাই শিৱসাগৰক মিছনেৰীসকলৰ বিভিন্ন কাৰ্যকলাপৰো কেন্দ্ৰভূমিত পৰিণত কৰে। এই মিছন প্ৰেছৰ পৰা ছপা হোৱা অলিভাৰ টি. কাটাৰৰ পত্নী মিচেছ কাটাৰৰ 'Assamese Vocabulary and Phrases' নামৰ পুথিখনেই আছিল ইয়াৰ পৰা প্ৰথম প্ৰকাশিত পুথি। দ্বিতীয়খন কাশীনাথ তামুলী ফুকনৰ 'আসাম বুৰঞ্জী' আৰু ইয়াৰ ঠিক পিছত অৰ্থাৎ ১৮৪৬ চনত ড নাথান ব্ৰাউনৰ সম্পাদনাত অসমৰ প্ৰথম আলোচনী 'অৰুণোদয়'ৰ জন্ম হয়।

আহোম যুগত শিৱসাগৰ যেনেদৰে ৰাজনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক দিশৰ কেন্দ্ৰবিন্দু আছিল, তেনেদৰে বৃটিছ যুগতো ই আধুনিক অসমৰ নৱজাগৰণৰ স্নায়ুকেন্দ্ৰ হৈ পৰিছিল। বহু সমাজ-সাংস্কৃতিক দিশৰ পৰা শিৱসাগৰতে বেপ্তিষ্টসকলৰ মিছন পতাত বেছি সুবিধা হৈছিল। কেপ্তেইন হেন্ৰি নামৰ এজন বৃটিছ বিষয়াই মিছনক শিৱসাগৰৰ বৰপুখুৰীৰ পাৰতে গুদাম ঘৰৰে সৈতে তেখেতৰ ইটাৰ পকীঘৰটো দিয়ে। হয়তো এই পকীঘৰটোৱেই পাছলৈ শিৱসাগৰ জিলা ন্যায়াধীশৰ বঙলা হিচাপে পৰিচিত হৈ পৰিল-যাক মিছন বঙলা (Mission Bunglaw) নামেৰে জনা যায়।

সমাস্ত্ৰালকৈ বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে স্বাধীনতাৰ যুঁজত শিৱসাগৰৰ ইতিহাস বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। ১৮০৬ চনৰ ২৭ এপ্ৰিল তাৰিখে শিৱসাগৰৰ চাৰিঙত জন্ম হোৱা মণিৰাম দত্ত বৰুৱাৰ বৃটিছৰ লগত এক সৌহাদ্যপূৰ্ণ সম্পৰ্ক আছিল যাৰ ফলস্বৰূপে তেখেতে বৃটিছৰ পৰা 'দেৱান' উপাধি পাইছিল যদিও পাছলৈ বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ ৰচনা কৰাৰ বাবে ১৮৫৮ চনৰ ২৬ ফেব্ৰুৱাৰীত তেখেতক ফাঁচী দিয়া হয়। আনহাতে, বদন চন্দ্ৰ বৰফুকনৰ পুত্ৰ পিয়লি ফুকন আৰু জীউৰাম দুলীয়া বৰুৱাক ১৮৩০

চনৰ ২৬ জুলাই তাৰিখে শিৱসাগৰৰ বৰপুখুৰীৰ পাৰত বৃটিছে ফাঁচী দিয়ে, যাৰ সাক্ষী আজিও বহন কৰি আছে শিৱসাগৰ বৰপুখুৰীৰ পাৰৰ উত্তৰ-পূব কোণৰ সেই উদ্যানখনিয়ে।

স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ সমানে সমানে সাহিত্যৰ চৰ্চাতথা ৰচনাইও শিৱসাগৰৰ সমাজ জীৱনত বিশেষ তাৎপৰ্য্য বহন কৰি আছে। ১৯১৭ চনত শিৱসাগৰতেই অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰথমখন অধিবেশন অনুষ্ঠিত হয়। এই সাহিত্য যাত্ৰাৰ ধ্বজাবাহক সকল আছিল শিৱসাগৰৰ আনন্দৰাম ঢেকিয়াল ফুকন, ভাষাৰ ওজা হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱা, ড° ময়িদুল ইছলাম বড়া, যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা, বেণুধৰ শৰ্মা, পদ্মধৰ চলিহা, ডিম্বেশ্বৰ নেওগ, ড° মহেশ্বৰ নেওগ, ড° নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ, ড° লীলা গগৈ প্ৰমুখ্য কৰি কথাশিল্পী ইমৰাণ শ্বাহ তথা 'ৰংমন' খ্যাত ৰবীন দে ইত্যাদি সকল।

আনহাতে, শিৱসাগৰক বাদ দি অসম তথা ভাৰতবৰ্ষৰ ক্ৰীড়া ইতিহাস সম্পূৰ্ণ হব নোৱাৰে। শিৱসাগৰৰ সু-সন্তান ভোগেশ্বৰ বৰুৱাই ১৯৬৬ চনত বেংকক এচিয়ান গেমছত ৮০০ মিটাৰ দৌৰত অভিলেষ ৰচিবলৈ সক্ষম হৈ হস্তগত কৰিছিল স্বৰ্ণপদক। তাৰোপৰি ইয়াৰ পিছৰ এচিয়ান গেমছ (১৯৭০ চন) ত ৪ x ৪০০ মিটাৰ ৰীলে ৰেচত হস্তগত কৰিছিল ৰূপৰ পদক। যি সময়ত কেৱল অসমৰে নহয়, ভাৰতৰে তথা বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ সৰহ সংখ্যকৰে আধুনিক ক্ৰীড়াৰ বিষয়ে কোনো সুপ্ত ধাৰণাই নাছিল, সেই সময়তে অৰ্জুন বাঁটা প্ৰাপক দৌৰবিদ গৰাকীয়ে অসম আৰু অসমীয়াৰ নাম বিশ্বৰ দৰবাৰত উজ্বলাই তুলিছিল। তেখেতৰ সন্মানাৰ্থে তেখেতৰ জন্মদিন ৩ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখটো সমগ্ৰ অসমে 'অভিৰুচী ক্ৰীড়া' দিৱস হিচাপে পালন কৰে। তেখেতৰ দৰেই শিৱসাগৰৰ অন্যতম সু-সন্তান

ভূৱন চন্দ্ৰ গগৈ (ফুটবল), ডিচ্কাচ্ ৰাণী হিচাপে খ্যাত ধাই আলিৰ তৈয়বুন নিছা, কোঁৱৰপুৰৰ কুশল লাহন (জেভেলিন থ্ৰ'য়িঙ), বেতবাৰীৰ মানসজ্যোতি চাংমাই (আৰ্চাৰী) আৰু যুৱপ্ৰজন্মৰ সাঁতোৰবিদ শিৱান্ধী শৰ্মাৰ নাম বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

শিৱসাগৰৰ ইতিহাস বুলি কলে খোৰতে এই লেখাত সকলোখিনি সামৰি থোৱাতো অসম্ভৱ। বিভিন্ন ঘটনা-পৰিক্ৰমা, সংগ্ৰামৰ মাজেৰে অতিক্ৰমি শিৱসাগৰৰ ইতিহাসে ভাৰত তথা বিশ্বৰ অন্যপ্ৰান্তৰ ইতিহাসৰ তুলনাত বিশেষ তাৎপৰ্য্য বহন কৰে। এই ইতিহাসৰ চাক্ষুস অভিজ্ঞতা লবলৈ দেশীয় পৰ্যটকৰ লগতে বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ অনুসন্ধিৎসু পৰ্যটকৰ সোঁত হয়, যিয়ে দেশৰ বিদেশী মুদ্ৰাৰ ভড়াল টনকিয়াল কৰাত বিশেষ অৰিহণা যোগাইছে। লগতে স্থানীয় ক্ষুদ্ৰ ব্যৱসায়ীসকলৰো উপাৰ্জনৰ বাট মোকলাইছে। চিৰপৰিচিত শিৱসাগৰৰ পৰ্যটন স্থলীৰ লগতে জিলাখনৰ অন্যান্য কোণত সিঁচৰতি হৈ

থকা গ্ৰাম্য পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰ যেনে- মহাসতী জয়মতীৰ দেউতাক লাইথেপেনা বৰগোহাঞিৰ মাদুৰি অঞ্চলত থকা মৈদাম স্থলী, শিৱসাগৰৰ হাঁহচৰাৰ বোকানগৰৰ সেনাপতি লাচিত বৰফুকনৰ দেউতাক শুকতিৰ নামত শুকতিবাৰী, লাকুৱাৰ আমলখি দেওশাল, হাঁহচৰাৰ ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ নগাগাঁও, অবিভক্ত শিৱসাগৰ জিলাৰ ভজোত থকা আহোম যুগৰ গোৰিলা যুদ্ধৰ কলা-কৌশলৰ প্ৰশিক্ষণ স্থলী ইত্যাদি সমূহো বিশ্ববাসীৰ আগত পৰিচিত কৰি দিব পাৰিলে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ উত্থানৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ সহায় হোৱাৰ সম্ভাৱনীয়তা আছে। শিৱসাগৰ জিলাৰ বাসিন্দা হোৱাৰ হেতুকে আমাৰ শিৱসাগৰ জিলাখনক সাংস্কৃতিক, ক্ৰীড়া, অৰ্থনীতি, সামাজিক ইত্যাদি ক্ষেত্ৰত আগুৱাই নিয়াতো আমাৰ দায়িত্ব। বিশ্বৰ মানচিত্ৰত শিৱসাগৰে অসমক জিলিকাই ৰাখিছে আৰু ভৱিষ্যতেও অধিক দৃঢ়ভাৱে সকলো দিশতে জিলিকাই ৰাখিব বুলি আমি প্ৰৱল আশাবাদী।

বিঃদ্ৰঃ- এই লেখাখিনি অসম সাহিত্য সভাৰ শতবৰ্ষীয় শিৱসাগৰ অধিৱেশন ২০১৭ৰ

প্ৰকাশিত স্মৰণিকা- 'জেৰেঙা-ৰূপহী' ৰ পৰা কিছু সমল লৈ লিখা হৈছে।



Old District & Sessions Judge Office at DC Court Campus, Sivasagar



E-Sewa Kendra located at old court building



Old District & Sessions Judge Office at DC Court Campus, Sivasagar



Mission Bungalow (Residence of District & Sessions Judge, Sivasagar)



শিৱসাগৰ জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়ধীশ চৰকাৰী বাসভৱনৰ (মিচন বাংলো) একাংশ



*New Judicial Court Building
(Front View)*



Conference Room at New Judicial Court Building



Library at New Judicial Court Building





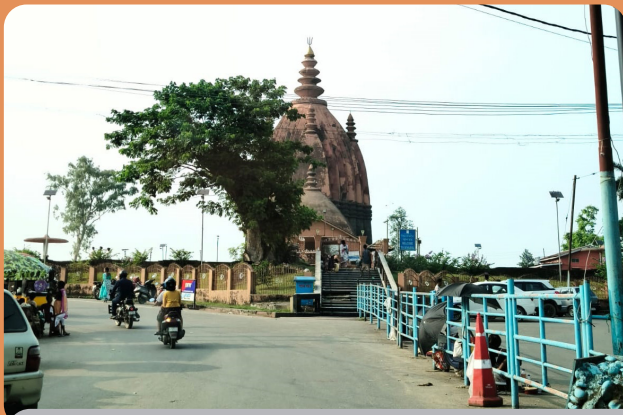
A view of the Chief Judicial Magistrate Court, Sivasagar, a building built during the time of British rule.



Office of the District Legal Services Authority, Sivasagar



Office of the District Legal Services Authority, Sivasagar



Views of the historical --- of Sivasagar

